

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

18. ledna 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 19/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 19/02	Věc C-809/18 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. listopadu 2020 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví v. John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. („Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Námitkové řízení – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 3 – Působnost – Totožnost nebo podobnost přihlášené ochranné známky se starší ochrannou známkou – Slovní ochranná známka Evropské unie MINERAL MAGIC – Přihláška k zápisu podaná jednatelem nebo zástupcem majitele starší ochranné známky – Slovní ochranná známka Evropské unie MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER“)	2
2021/C 19/03	Věc C-42/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Sonaecom SGPS SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 – Pojem „osoba povinná k dani“ – Smíšená holdingová společnost – Článek 17 – Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu – DPH odvedená na vstupu smíšenou holdingovou společností z poradenských služeb týkajících se průzkumu trhu za účelem případného nabytí podílů v jiných společnostech – Upuštění od záměru nabýt podíly – DPH odvedená na vstupu z bankovní provize za přípravu a nastavení dluhopisů určených k tomu, aby byly dceřiným společností poskytnuty prostředky nezbytné k uskutečnění investic – Neuskutečněné investice“)	3

2021/C 19/04	Věc C-61/19: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – Orange România SA v. Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Směrnice 95/46/ES – Článek 2 písm. h) a čl. 7 písm. a) – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 4 bod 11 a čl. 6 odst. 1 písm. a) – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí – Shromažďování a uchovávání kopií dokladů totožnosti poskytovatelem mobilních telekomunikačních služeb – Pojem ‚souhlas‘ subjektu údajů – Svobodný, konkrétní a informovaný projev vůle – Vyjádření souhlasu prostřednictvím zaškrtnutí políčka – Podpis smlouvy subjektem údajů – Důkazní břemeno“)	4
2021/C 19/05	Věc C-287/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice (EU) 2015/2366 – Platební služby na vnitřním trhu – Článek 4 bod 14 – Pojem ‚platební prostředek‘ – Personalizované multifunkční platební karty – Funkce komunikace v blízkém poli (NFC) – Článek 52 bod 6 písm. a) a čl. 54 odst. 1 – Informace, které musí být poskytnuty uživateli – Změna podmínek rámcové smlouvy – Mlčky učiněné přijetím – Článek 63 odst. 1 písm. a) a b) – Práva a povinnosti v souvislosti s platebními službami – Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek – Podmínky uplatnění – Platební prostředek bez možnosti blokáce – Anonymně použitý platební prostředek – Omezení časových účinků rozsudku“)	5
2021/C 19/06	Věc C-300/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španělsko) – UQ v. Marclean Technologies, S.L.U. („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Hromadné propouštění – Směrnice 98/59/ES – Článek 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) – Pojem ‚hromadné propouštění‘ – Způsoby stanovení počtu propuštěných zaměstnanců – Referenční období, které je třeba zohlednit“)	6
2021/C 19/07	Věc C-382/19 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Ralph Pethke v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředník – Vnitřní reorganizace útvarů Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – Přeražení – Článek 7 služebního řádu úředníků Evropské unie – Skrytá sankce – Zájem služby – Rovnocennost pracovních míst – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení skutkového stavu – Psychické obtěžování – Článek 12a služebního řádu úředníků Evropské unie“)	6
2021/C 19/08	Věc C-427/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofiyski rajonen sad – Bulharsko) – „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD v. Olympic Insurance Company Ltd („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2009/138/ES – Článek 274 – Právo rozhodné pro likvidační řízení pojišťoven – Odnětí povolení pojišťovny – Ustanovení předběžného likvidátora – Pojem ‚rozhodnutí zahájit likvidační řízení pojišťovny‘ – Neexistence soudního rozhodnutí zahájit likvidační řízení v domovském členském státě – Přerušení soudních řízení proti dotyčné pojišťovně v jiných členských státech než v jejím domovském členském státě“)	7
2021/C 19/09	Věc C-433/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Ellmes Property Services Limited v. SP („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Článek 24 odst. 1 – Výlučná příslušnost pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem – Článek 7 bod 1 písm. a) – Zvláštní příslušnost, pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy – Žaloba spoluvlastníka, kterou se domáhá, aby se jiný spoluvlastník zdržel užívání spoluvlastněné nemovitosti pro turistické účely“)	8

2021/C 19/10	Věc C-446/19 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Stephan Fleig v. Evropská služba pro vnější činnost („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) – Článek 47 písm. c) bod i) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie – Výpověď pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou – Nemoc z povolání – Ztráta důvěry – Právo na spravedlivý proces – Článek 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Povinnost jednat s náležitou péčí – Články 30 a 41 de la Listiny základních práv – Zkreslení skutkového stavu – Rozsah soudního přezkumu“)	9
2021/C 19/11	Věc C-676/19 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Bruno Gollnisch v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvek na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek – Účinky rozsudku Soudního dvora“)	9
2021/C 19/12	Věc C-734/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – ITH Comercial Timișoara SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Odpočet daně odvedené na vstupu – Upuštění od původně zamýšlené činnosti – Oprava odpočtů DPH odvedené na vstupu – Činnost v oblasti nemovitostí“)	10
2021/C 19/13	Věc C-796/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2007/59/ES – Osvědčení strojvedoucích – Článek 3 písm. a) – Příslušný vnitrostátní orgán – Směrnice 2004/49/ES – Článek 16 odst. 1 – Bezpečnostní orgán – Určení několika orgánů“)	10
2021/C 19/14	Věc C-842/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Evropská komise v. Belgie („Nesplnění povinnosti státem – Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti – Nevyhovění – Volný pohyb kapitálu – Článek 63 SFEU – Neslučitelnost belgických daňových předpisů týkajících se příjmů z nemovitostí v zahraničí – Článek 260 odst. 2 SFEU – Návrh na uložení penále a paušální částky“)	11
2021/C 19/15	Věc C-41/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – DQ v. Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Věc C-42/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – FS v. Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Věc C-43/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – HU v. Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Věc C-173/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. dubna 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Věc C-338/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polsko) dne 22. července 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty v. D. P.	15
2021/C 19/20	Věc C-488/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie (Polsko) dne 2. října 2020 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	Věc C-500/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 6. října 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft v. Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH	16
2021/C 19/22	Věc C-513/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 13. října 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. Termas Sulfurosas de Alcafache SA	17
2021/C 19/23	Věc C-514/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 13. října 2020 – DS v. Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	Věc C-518/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 16. října 2020 – XP v. St. Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	Věc C-519/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 15. října 2020 – K	19
2021/C 19/26	Věc C-536/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 22. října 2020 – UAB Tiketa v. M. Š. a VšĮ Baltic Music	20
2021/C 19/27	Věc C-537/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. října 2020 – L Fund v. Finanzamt D	21
2021/C 19/28	Věc C-541/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Litevská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	21
2021/C 19/29	Věc C-542/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Litevská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	23
2021/C 19/30	Věc C-543/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	25
2021/C 19/31	Věc C-544/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	26
2021/C 19/32	Věc C-545/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	27
2021/C 19/33	Věc C-546/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	28
2021/C 19/34	Věc C-547/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	30
2021/C 19/35	Věc C-548/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	31
2021/C 19/36	Věc C-549/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Kyperská republika v. Parlament a Rada	33
2021/C 19/37	Věc C-550/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Kyperská republika v. Parlament a Rada Evropské unie	34
2021/C 19/38	Věc C-551/20: Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Maďarská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	35
2021/C 19/39	Věc C-552/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Maltská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	37

2021/C 19/40	Věc C-553/20: Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	38
2021/C 19/41	Věc C-554/20: Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	39
2021/C 19/42	Věc C-555/20: Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	41
2021/C 19/43	Věc C-562/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 28. října 2020 – SIA Rodl & Partner v. Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Věc C-564/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 21. října 2020 – PF, MF v. Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority	43
2021/C 19/45	Věc C-565/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 29. října 2020 – DS v. Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Věc C-567/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinskim građanskim sudem u Zagrebu (Chorvatsko) dne 29. října 2020 – A. H. v. Zagrebačka banka d.d.	44

Tribunál

2021/C 19/47	Věc T-735/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Aquind v. ACER („Energetika – Článek 17 nařízení (ES) č. 714/2009 – Rozhodnutí ACER, kterým se zamítá žádost o výjimku týkající se nových propojení elektrických sítí – Odvolání podané k odvolacímu senátu ACER – Intenzita přezkumu“)	46
2021/C 19/48	Věc T-377/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Topcart v. EUIPO – Carl International (TC CARL) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL – Starší národní obrazová ochranná známka CARL TOUCH – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	46
2021/C 19/49	Věc T-378/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Topcart v. EUIPO – Carl International (TC CARL) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL – Starší národní obrazová ochranná známka CARL TOUCH – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	47
2021/C 19/50	Věc T-21/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – LG Electronics v. EUIPO – Staszewski (K7) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie K7 – Starší slovní ochranná známka Evropské unie k7 – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	48
2021/C 19/51	Věc T-571/17: Usnesení Tribunálu ze dne 13. listopadu 2020 – UG v. Komise („Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Smlouva na dobu neurčitou – Článek 47 písm. c) bod i) PROZ – Výpověď – Dohoda o vyčíslené výši náhrady újmy – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	48
2021/C 19/52	Věc T-827/19: Usnesení Tribunálu ze dne 30. října 2020 – Gáspár v. Komise („Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Převod vnitrostátních nároků na důchod – Stížnost podaná po uplynutí lhůty tří měsíců uvedené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu – Neexistence omluvitelného omylu – Zjevná nepřipustnost“)	49

2021/C 19/53	Věc T-32/20: Usnesení Tribunálu ze dne 19. listopadu 2020 – Buxadé Villalba a další v. Parlament („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Vzetí na vědomí zvolení dvou španělských zástupců za poslance Evropského parlamentu ze strany Parlamentu – Aktivní legitimace dalších tří poslanců Evropského parlamentu – Nedostatek bezprostředního dotčení – Návrh směřující k vydání deklaratorního rozsudku – Žaloba zčásti nepřijatelná a zčásti předložená soudu, který je zjevně nepřislušný k jejímu projednání“)	49
2021/C 19/54	Věc T-163/20: Usnesení Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Isopix v. Parlament („Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejné zakázky na služby – Nabídkové řízení – Poskytování fotografických služeb – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jinému uchazeči – Zrušení zadávacího řízení – Částečný zánik předmětu sporu – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci – Příkaz – Žaloba zčásti podaná soudu, který je zjevně nepřislušný k jejímu projednání“)	50
2021/C 19/55	Věc T-257/20: Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2020 – González Calvet v. SRB („Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová politika – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků – Rozhodnutí odmítající přiznat dotčeným akcionářům a věřitelům finanční náhradu – Nedodržení formálních náležitostí – Článek 76 písm. d) jednacího řádu – Zjevná nepřijatelnost“)	51
2021/C 19/56	Věc T-383/20: Usnesení Tribunálu ze dne 5. listopadu 2020 – Moloko Beverage v. EUIPO – Nexus Liquids (moloko) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	52
2021/C 19/57	Věc T-451/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Facebook Ireland v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Zvážení zájmů“)	52
2021/C 19/58	Věc T-452/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Facebook Ireland v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Zvážení zájmů“)	53
2021/C 19/59	Věc T-609/20: Žaloba podaná dne 30. září 2020 – LA International Cooperation v. Komise	54
2021/C 19/60	Věc T-632/20: Žaloba podaná dne 15. října 2020 – OG v. EDA	56
2021/C 19/61	Věc T-641/20: Žaloba podaná dne 20. října 2020 – Leonine Distribution v. Komise	57
2021/C 19/62	Věc T-650/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – NU v. EUIPO	58
2021/C 19/63	Věc T-654/20: Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Silex v. Komise a EASME	59
2021/C 19/64	Věc T-661/20: Žaloba podaná dne 30. října 2020 – NV v. eu-LISA	60
2021/C 19/65	Věc T-670/20: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2020 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	Věc T-673/20: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2020 – Celler Lagravera v. EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	Věc T-675/20: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2020 – Leonardo SpA v. Frontex	62
2021/C 19/68	Věc T-679/20: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2020 – Dr. August Wolff v. EUIPO – Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	Věc T-680/20: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2020 – Novelis v. Komise	64

2021/C 19/70	Věc T-681/20: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2020 – OC v. ESVČ	65
2021/C 19/71	Věc T-682/20: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)	65
2021/C 19/72	Věc T-683/20: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)	66
2021/C 19/73	Věc T-684/20: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)	67
2021/C 19/74	Věc T-687/20: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Jinan Meide Casting a další v. Komise	68
2021/C 19/75	Věc T-688/20: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Freshly Cosmetics v. EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	Věc T-692/20: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2020 – Iliad Italia v. Komise	70
2021/C 19/77	Věc T-693/20: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2020 – Hansol Paper v. Komise	71
2021/C 19/78	Věc T-110/18: Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2020 – Grange Backup Power v. Komise	71
2021/C 19/79	Věc T-741/18: Usnesení Tribunálu ze dne 23. října 2020 – ZZ v. ECB	72
2021/C 19/80	Věc T-222/20: Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2020 – CH a CN v. Parlament	72
2021/C 19/81	Věc T-490/20: Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2020 – CH a CN v. Parlament	72

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 19/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 9, 11.1.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 443, 21.12.2020

Úř. věst. C 433, 14.12.2020

Úř. věst. C 423, 7.12.2020

Úř. věst. C 414, 30.11.2020

Úř. věst. C 399, 23.11.2020

Úř. věst. C 390, 16.11.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. listopadu 2020 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví v. John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Věc C-809/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Námitkové řízení – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 3 – Působnost – Totožnost nebo podobnost přihlášené ochranné známky se starší ochrannou známkou – Slovní ochranná známka Evropské unie MINERAL MAGIC – Přihláška k zápisu podaná jednatelem nebo zástupcem majitele starší ochranné známky – Slovní ochranná známka Evropské unie MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER“)

(2021/C 19/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Lukošiuūtė, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: John Mills Ltd (zástupce: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Výrok

- 1) Rozsudek ze dne 15. října 2018, John Mills v. EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T 7/17, EU:T:2018:679), se zrušuje.
- 2) Žaloba ve věci T 7/17, podaná společností John Mills Ltd proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), ze dne 5. října 2016 (věc R 2087/2015-1), se zamítá.
- 3) Společnost John Mills Ltd ponese vlastní náklady řízení a kromě toho nahradí náklady řízení Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), které souvisejí s tímto kasačním opravným prostředkem a s řízením před Tribunálem, jakož i náklady řízení společnosti Jerome Alexander Consulting Corp. související s řízením před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Sonaecom SGPS SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-42/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 4 – Pojem ‚osoba povinná k dani‘ – Smíšená holdingová společnost – Článek 17 – Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu – DPH odvedená na vstupu smíšenou holdingovou společností z poradenských služeb týkajících se průzkumu trhu za účelem případného nabytí podílů v jiných společnostech – Upuštění od záměru nabytí podílů – DPH odvedená na vstupu z bankovní provize za přípravu a nastavení dluhopisů určených k tomu, aby byly dceřiným společností poskytnuty prostředky nezbytné k uskutečnění investic – Neuskutečněné investice“)

(2021/C 19/03)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sonaecom SGPS SA

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 1, 2 a 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že smíšená holdingová společnost, jejíž zásahy do řízení jejích dceřiných společností jsou opakované, je oprávněna odpočíst daň z přidané hodnoty odvedenou na vstupu z pořízení poradenských služeb týkajících se průzkumu trhu provedeného za účelem nabytí podílů v jiné společnosti i v případě, že k tomuto nabytí nakonec nedošlo.
- 2) Článek 4 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 1, 2 a 5 šesté směrnice 77/388 musí být vykládány v tom smyslu, že smíšená holdingová společnost, jejíž zásahy do řízení jejích dceřiných společností jsou opakované, není oprávněna odpočíst daň z přidané hodnoty odvedenou na vstupu z provize zaplacené úvěrové instituci za přípravu a nastavení dluhopisů určených k uskutečnění investic v určitém odvětví v případě, že k těmto investicím nakonec nedošlo a kapitál získaný prostřednictvím těchto dluhopisů byl v plné výši vyplacen mateřské společnosti skupiny jako půjčka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – Orange România SA v. Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Věc C-61/19) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Směrnice 95/46/ES – Článek 2 písm. h) a čl. 7 písm. a) – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 4 bod 11 a čl. 6 odst. 1 písm. a) – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí – Shromažďování a uchovávání kopií dokladů totožnosti poskytovatelem mobilních telekomunikačních služeb – Pojem ‚souhlas‘ subjektu údajů – Svobodný, konkrétní a informovaný projev vůle – Vyjádření souhlasu prostřednictvím zaškrtnutí políčka – Podpis smlouvy subjektem údajů – Důkazní břemeno“)

(2021/C 19/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Orange România SA

Žalovaný: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Výrok

Článek 2 písm. h) a čl. 7 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, jakož i čl. 4 bod 11 a čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), musí být vykládány v tom smyslu, že je na správci, aby prokázal, že subjekt údajů aktivním jednáním projevil souhlas se zpracováním svých osobních údajů a předem získal informace o všech okolnostech souvisejících s tímto zpracováním ve srozumitelné a snadno přístupné formě za použití jasného a jednoduchého jazyka, které mu umožňují jednoduše rozpoznat důsledky tohoto souhlasu, aby bylo zajištěno, že bude udělen s plnou znalostí věci. Smlouvou o poskytování telekomunikačních služeb, která obsahuje ujednání, podle něhož byl subjekt údajů informován a souhlasil se získáním a uchováním kopie jeho dokladu totožnosti za účelem identifikace, nelze prokázat, že tato osoba k tomuto získání a uchování platně udělila souhlas ve smyslu těchto ustanovení, pokud

— políčko vztahující se k tomuto ujednání bylo před podpisem této smlouvy zaškrtnuto správcem nebo pokud

— smluvní ujednání uvedené smlouvy mohou uvést subjekt údajů v omyl, pokud jde o možnost uzavřít dotčenou smlouvu, i když odmítá souhlasit se zpracováním svých údajů, nebo pokud

— svobodná volba odmítnout toto získávání a uchovávání je nežádoucím způsobem ovlivněna tímto správcem tím, že vyžaduje, aby subjekt údajů za účelem odmítnutí udělit svůj souhlas vyplnil dodatečný formulář deklarující toto odmítnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation

(Věc C-287/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice (EU) 2015/2366 – Platební služby na vnitřním trhu – Článek 4 bod 14 – Pojem „platební prostředek“ – Personalizované multifunkční platební karty – Funkce komunikace v blízkém poli (NFC) – Článek 52 bod 6 písm. a) a čl. 54 odst. 1 – Informace, které musí být poskytnuty uživateli – Změna podmínek rámcové smlouvy – Mlčky učiněné přijetím – Článek 63 odst. 1 písm. a) a b) – Práva a povinnosti v souvislosti s platebními službami – Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek – Podmínky uplatnění – Platební prostředek bez možnosti blokáce – Anonymně použitý platební prostředek – Omezení časových účinků rozsudku“)

(2021/C 19/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DenizBank AG

Žalovaný: Verein für Konsumenteninformation

Výrok

- 1) Článek 52 bod 6 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES, ve spojení s čl. 54 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že upravuje informace a podmínky, které musí poskytovatel platebních služeb poskytnout v případě, že si chce s uživatelem jeho služeb sjednat v souladu s podmínkami stanovenými v těchto ustanoveních fikci přijetí změn rámcové smlouvy, kterou uzavřeli, ale nestanoví omezení ohledně postavení uživatele nebo druhu smluvních ujednání, jež mohou být předmětem takovéto dohody, aniž je tím však dotčen možný přezkum zneužívající povahy těchto ujednání z hlediska ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách v případě, že uživatel má postavení spotřebitele.
- 2) Článek 4 bod 14 směrnice 2015/2366 musí být vykládán v tom smyslu, že funkce komunikace v blízkém poli (Near Field Communication), kterou je vybavena personalizovaná multifunkční bankovní karta a která umožňuje provádět platby malých částek k tíži bankovního účtu spojeného s touto kartou, představuje „platební prostředek“, jak je definován v uvedeném ustanovení.
- 3) Článek 63 odst. 1 písm. b) směrnice 2015/2366 musí být vykládán v tom smyslu, že bezkontaktní platba malé částky za použití funkce komunikace v blízkém poli (Near Field Communication) personalizované multifunkční bankovní karty představuje „anonymní“ použití dotyčného platebního prostředku ve smyslu této výjimky.
- 4) Článek 63 odst. 1 písm. a) směrnice 2015/2366 musí být vykládán v tom smyslu, že se poskytovatel platebních služeb, který se chce dovolávat výjimky stanovené v tomto ustanovení, nemůže omezit na tvrzení, že dotyčný platební prostředek není možné zablokovat nebo zabránit jeho dalšímu použití, ačkoli s ohledem na objektivní stav dostupných technických poznatků nelze takovou nemožnost prokázat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španělsko) – UQ v. Marclean Technologies, S.L.U.

(Věc C-300/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Hromadné propouštění – Směrnice 98/59/ES – Článek 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) – Pojem ‚hromadné propouštění‘ – Způsoby stanovení počtu propuštěných zaměstnanců – Referenční období, které je třeba zohlednit“)

(2021/C 19/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UQ

Žalovaná: Marclean Technologies, S.L.U.

za přítomnosti: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Výrok

Článek 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely posouzení, zda napadené individuální propouštění je součástí hromadného propouštění, musí být referenční období stanovené v tomto ustanovení k určení toho, zda se jedná o hromadné propouštění, počítáno s přihlédnutím ke každému období 30 nebo 90 po sobě následujících dnů, během něhož došlo k tomuto individuálnímu propouštění a v němž zaměstnavatel propustil nejvíce zaměstnanců z jednoho nebo několika důvodů, které nesouvisejí s osobou zaměstnance ve smyslu téhož ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 2.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Ralph Pethke v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-382/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředník – Vnitřní reorganizace útvarů Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) – Přeřazení – Článek 7 služebního řádu úředníků Evropské unie – Skrytá sankce – Zájem služby – Rovnocennost pracovních míst – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení skutkového stavu – Psychické obtěžování – Článek 12a služebního řádu úředníků Evropské unie“)

(2021/C 19/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ralph Pethke (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė a B. Wägenbaur, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Ralph Pethke ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 7. 10. 2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofiyski rajonen sad – Bulharsko) – „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD v. Olympic Insurance Company Ltd

(Věc C-427/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2009/138/ES – Článek 274 – Právo rozhodné pro likvidační řízení pojišťoven – Odnětí povolení pojišťovny – Ustanovení předběžného likvidátora – Pojem „rozhodnutí zahájit likvidační řízení pojišťovny“ – Neexistence soudního rozhodnutí zahájit likvidační řízení v domovském členském státě – Přerušení soudních řízení proti dotyčné pojišťovně v jiných členských státech než v jejím domovském členském státě“)

(2021/C 19/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski rajonen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD

Žalovaná: Olympic Insurance Company Ltd

Výrok

- 1) Článek 274 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/58/EU ze dne 11. prosince 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí příslušného orgánu odejmout povolení dotyčné pojišťovny a ustanovit dočasného likvidátora může představovat „rozhodnutí zahájit likvidační řízení pojišťovny“ ve smyslu tohoto článku, pouze pokud právo domovského členského státu této pojišťovny stanoví, buď že tento dočasný likvidátor je oprávněn zpeněžit aktiva uvedené pojišťovny a rozdělit výnos mezi její věřitele, nebo že odejmutí povolení téže pojišťovny vede k automatickému zahájení likvidačního řízení, aniž k tomu musí jiný orgán přijmout formální rozhodnutí.
- 2) Článek 274 směrnice 2009/138, ve znění směrnice 2013/58, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud nejsou splněny podmínky vyžadované k tomu, aby rozhodnutí o odnětí povolení pojišťovny a o jmenování dočasného likvidátora pro tuto pojišťovnu představovalo „rozhodnutí zahájit likvidační řízení pojišťovny“ ve smyslu tohoto článku, uvedený článek neobsahuje povinnost soudů jiných členských států uplatnit právo domovského členského státu dotyčné pojišťovny, podle kterého je třeba přerušit všechna řízení zahájená proti takovému podniku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Ellmes Property Services Limited v. SP

(Věc C-433/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Článek 24 odst. 1 – Výlučná příslušnost pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem – Článek 7 bod 1 písm. a) – Zvláštní příslušnost, pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy – Žaloba spoluvlastníka, kterou se domáhá, aby se jiný spoluvlastník zdržel užívání spoluvlastněné nemovitosti pro turistické účely“)

(2021/C 19/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ellmes Property Services Limited

Žalovaný: SP

Výrok

- 1) Článek 24 bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba, kterou se vlastník jednotky domáhá, aby bylo jinému vlastníkovu jednotky v téže nemovitosti zakázáno svévolně a bez souhlasu ostatních vlastníků jednotek změnit účel užívání jím vlastněné jednotky, který byl určen ve smlouvě o bytovém spoluvlastnictví, musí být považována za žalobu, jejíž „předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud je možné takto stanovený účel užívání namítat nejen vůči spoluvlastníkům uvedené nemovitosti, nýbrž vůči každému, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 7 bod 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že účel užívání jednotky, který byl určen ve smlouvě o bytovém spoluvlastnictví, nelze namítat vůči každému, musí být žaloba, kterou se vlastník jednotky domáhá, aby bylo jinému vlastníkovu jednotky v téže nemovitosti zakázáno svévolně a bez souhlasu ostatních vlastníků jednotek změnit tento účel užívání, považována za žalobu, jejíž „předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení. S výhradou ověření předkládajícím soudem je místem plnění závazku, o němž se v této žalobě jedná, místo, kde se uvedená jednotka nachází.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 21. 10. 2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Stephan Fleig v. Evropská služba pro vnější činnost

(Věc C-446/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Evropská služba pro vnější činnost (ESVC) – Článek 47 písm. c) bod i) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie – Výpověď pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou – Nemoc z povolání – Ztráta důvěry – Právo na spravedlivý proces – Článek 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Povinnost jednat s náležitou péčí – Články 30 a 41 de la Listiny základních práv – Zkreslení skutkového stavu – Rozsah soudního přezkumu“)

(2021/C 19/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Stephan Fleig (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a R. C. Weiss, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Stephanu Fleigovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 7.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Bruno Gollnisch v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-676/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvek na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek – Účinky rozsudku Soudního dvora“)

(2021/C 19/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bruno Gollnisch (zástupce: B. Bonnefoy-Claudet, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupkyně: S. Seyr a M. Ecker, zmocněnkyně), Rada Evropské unie

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Bruno Gollnischovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 363, 28.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul București – Rumunsko) – ITH Comercial Timișoara SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Věc C-734/19) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Odpočet daně odvedené na vstupu – Upuštění od původně zamýšlené činnosti – Oprava odpočtů DPH odvedené na vstupu – Činnost v oblasti nemovitostí“

(2021/C 19/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ITH Comercial Timișoara SRL

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Výrok

- 1) Články 167, 168, 184 a 185 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) na vstupu z majetku – v projednávaném případě z nemovitého majetku – a služeb pořízených za účelem uskutečňování zdanitelných plnění je zachován, pokud bylo od původně plánovaných investičních projektů upuštěno z důvodu okolností nezávislých na vůli osoby povinné k dani, a že není namístě provést opravu této DPH, pokud má osoba povinná k dani stále v úmyslu využívat uvedený majetek pro účely zdanitelné činnosti.
- 2) Směrnice 2006/112/ES, konkrétně její článek 28, musí být vykládána v tom smyslu, že v případě neexistence příkazní smlouvy s nepřímým zastoupením se neuplatní institut komisionáře, pokud osoba povinná k dani postaví budovu v souladu s potřebami a požadavky jiné osoby, která si má uvedenou budovu pronajmout.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-796/19) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2007/59/ES – Osvědčení strojvedoucích – Článek 3 písm. a) – Příslušný vnitrostátní orgán – Směrnice 2004/49/ES – Článek 16 odst. 1 – Bezpečnostní orgán – Určení několika orgánů“

(2021/C 19/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a C. Vrignon, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: J. Schmoll a A. Posch, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství označila za „příslušný orgán“ jiný orgán, než je bezpečnostní orgán uvedený v článku 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 písm. a) směrnice 2007/59.
- 2) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 432, 23.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. listopadu 2020 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-842/19) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti – Nevyhovění – Volný pohyb kapitálu – Článek 63 SFEU – Neslučitelnost belgických daňových předpisů týkajících se příjmů z nemovitostí v zahraničí – Článek 260 odst. 2 SFEU – Návrh na uložení penále a paušální částky“)

(2021/C 19/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Roels a A. Armenia, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království (zástupci: P. Cottin, J.-C. Halleux a C. Pochet, zmocněnci)

Výrok

- 1) Belgické království tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu, aby vyhovělo rozsudku ze dne 12. dubna 2018, Komise v. Belgie (C-110/17, EU:C:2018:250), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Belgickému království se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 2 000 000 eur.
- 3) Belgickému království se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi pokutu ve výši 7 500 eur za každý den ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 12. dubna 2018, Komise v. Belgie (C-110/17, EU:C:2018:250).
- 4) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – DQ v. Wallonische Region

(Věc C-41/20)

(2021/C 19/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci původního řízení

Žalobce: DQ

Žalovaný: Wallonische Region

Předběžné otázky

1. Je taková vnitrostátní právní úprava, tak jak je uplatňována příslušnými orgány, a to úprava, podle níž je užívání zahraničního vozidla, bez opětovné povinné registrace, které občan usazený v jiném členském státě EU ojediněle a krátkodobě poskytne občanu s bydlištěm v Belgii, podmíněno tím, že tento občan s bydlištěm v Belgii musí mít v dotčeném vozidle u sebe potvrzení o užívání pro soukromé účely, tj. potvrzení ve smyslu čl. 3 § 2 [bodu] 6 královského nařízení ze dne 20. července 2001 o registraci vozidel, v rozporu s příslušnými ustanoveními unijního práva, a to zejména na straně jedné s články 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie o volném pohybu osob nebo na straně druhé s články 63 a 64 Smlouvy o fungování Evropské unie o volném pohybu kapitálu jakožto dvěma ze čtyř základních svobod Evropské unie?
2. Je taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava, která je popsána výše a která je uplatňována Valonským regionem, odůvodněna požadavky veřejné bezpečnosti nebo jiných ochranných opatření a je dodržování vnitrostátní právní úpravy, která je vykládána tak, že kogentně stanoví, že je nutno u sebe mít dokument vystavený zahraničním majitelem vozidla, obsahující časově omezené povolení k používání daného vozidla a uvádějící dobu platnosti, nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, nebo by bylo možno tohoto cíle dosáhnout rovněž jinak a méně striktními a formalistickými prostředky?

Soudní dvůr Evropské unie (šestý senát) rozhodl usnesením ze dne 10. září 2020 takto:

Článek 63 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které se rezident tohoto členského státu může dovolávat výjimky z povinnosti registrovat vozidla, která je stanovena v daném členském státě, v případě vozidla, které je registrováno v jiném členském státě a které mu jeho majitel, který má bydliště v tomto jiném členském státě, poskytl bezúplatně na krátkou dobu, pouze tehdy, pokud se doklady prokazující, že dotyčný splňuje podmínky pro uplatnění této výjimky, nacházejí neustále v tomto vozidle, a to bez možnosti pozdější nápravy.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – FS v. Wallonische Region

(Věc C-42/20)

(2021/C 19/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci původního řízení

Žalobce: FS

Žalovaný: Wallonische Region

Předběžné otázky

1. Je taková vnitrostátní právní úprava, tak jak je uplatňována příslušnými orgány, a to úprava, podle níž je užívání zahraničního vozidla, bez opětovné povinné registrace, které občan usazený v jiném členském státě EU ojedinele a krátkodobě poskytne občanu s bydlištěm v Belgii, podmíněno tím, že tento občan s bydlištěm v Belgii musí mít v dotčeném vozidle u sebe potvrzení o užívání pro soukromé účely, tj. potvrzení ve smyslu čl. 3 § 2 bodu 6 královského nařízení ze dne 20. července 2001 o registraci vozidel, v rozporu s příslušnými ustanoveními unijního práva, a to zejména s články 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie o volném pohybu osob, článkem 45 SFEU (volný pohyb pracovníků), článkem 49 [SFEU] (svoboda usazování) a článkem 56 SFEU (volný pohyb služeb)?
2. Je taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava, která je popsána výše a která je uplatňována Valonským regionem, odůvodněna požadavky veřejné bezpečnosti nebo jiných ochranných opatření a je dodržování vnitrostátní právní úpravy, která je vykládána tak, že kogentně stanoví, že je nutno u sebe mít dokument vystavený zahraničním majitelem vozidla, obsahující časově omezené povolení k používání daného vozidla a uvádějící dobu platnosti, nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, nebo by bylo možno tohoto cíle dosáhnout rovněž jinak a méně striktními a formalistickými prostředky?

Soudní dvůr Evropské unie (šestý senát) rozhodl usnesením ze dne 10. září 2020 takto:

Článek 63 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které se rezident tohoto členského státu může dovolávat výjimky z povinnosti registrovat vozidla, která je stanovena v daném členském státě, v případě vozidla, které je registrováno v jiném členském státě a které mu jeho majitel, který má bydliště v tomto jiném členském státě, poskytl bezúplatně na krátkou dobu, pouze tehdy, pokud se doklady prokazující, že dotyčný splňuje podmínky pro uplatnění této výjimky, nacházejí neustále v tomto vozidle, a to bez možnosti pozdější nápravy.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gericht Erster Instanz Eupen (Belgie) dne 28. ledna 2020 – HU v. Wallonische Region

(Věc C-43/20)

(2021/C 19/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci původního řízení

Žalobce: HU

Žalovaný: Wallonische Region

Předběžné otázky

1. Je taková vnitrostátní právní úprava, tak jak je uplatňována příslušnými orgány, a to úprava, podle níž je užívání zahraničního vozidla, bez opětovné povinné registrace, které občan usazený v jiném členském státě EU ojedinele a krátkodobě poskytne občanu s bydlištěm v Belgii, podmíněno tím, že tento občan s bydlištěm v Belgii musí mít v dotčeném vozidle u sebe potvrzení o užívání pro soukromé účely, tj. potvrzení ve smyslu čl. 3 § 2 bodu 6 královského nařízení ze dne 20. července 2001 o registraci vozidel, v rozporu s příslušnými ustanoveními unijního práva, a to zejména s články 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie o volném pohybu osob, článkem 45 SFEU (volný pohyb pracovníků), článkem 49 [SFEU] (svoboda usazování) a článkem 56 SFEU (volný pohyb služeb)?

2. Je taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava, která je popsána výše a která je uplatňována Valonským regionem, odůvodněna požadavky veřejné bezpečnosti nebo jiných ochranných opatření a je dodržování vnitrostátní právní úpravy, která je vykládána tak, že kogentně stanoví, že je nutno u sebe mít dokument vystavený zahraničním majitelem vozidla, obsahující časově omezené povolení k používání daného vozidla a uvádějící dobu platnosti, nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, nebo by bylo možno tohoto cíle dosáhnout rovněž jinak a méně striktními a formalistickými prostředky?

Soudní dvůr Evropské unie (šestý senát) rozhodl usnesením ze dne 10. září 2020 takto:

Článek 63 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které se rezident tohoto členského státu může dovolávat výjimky z povinnosti registrovat vozidla, která je stanovena v daném členském státě, v případě vozidla, které je registrováno v jiném členském státě a které mu jeho majitel, který má bydliště v tomto jiném členském státě, poskytl bezúplatně na krátkou dobu, pouze tehdy, pokud se doklady prokazující, že dotyčný splňuje podmínky pro uplatnění této výjimky, nacházejí neustále v tomto vozidle, a to bez možnosti pozdější nápravy.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. dubna 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Věc C-173/20)

(2021/C 19/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Odpůrci: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení 5 rámcové dohody uvedené ve směrnici 1999/70/ES (směrnice Rady o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, dále jen „směrnice“) (¹), nadepsané „Opatření k předcházení zneužití“, ve spojení s body 6 a 7 odůvodnění a s ustanovením 4 rámcové dohody („Zásada zákazu diskriminace“), jakož i ve světle zásad rovnocennosti, efektivitu a užitečného účinku [unijního] práva, takové vnitrostátní právní úpravě, v projednávané věci čl. 24 odst. 3 písm. a) a čl. 22 odst. 9 zákona 240/2010, která umožňuje univerzitám využívat, bez kvantitativních limitů, ve vztahu k vědeckým pracovníkům smlouvy na dobu určitou v délce tří let a prodloužitelné o dva roky, aniž by uzavření a prodloužení bylo podřízeno jakémukoli objektivnímu důvodu spojenému s dočasnými nebo výjimečnými potřebami univerzity, která je uzavírá, a která stanoví jako jediné omezení využití vícero pracovních poměrů na dobu určitou se stejnou osobou pouze délku nepřesahující dvanáct let, a to i nesouvisejících?
- 2) Brání uvedené ustanovení 5 rámcové dohody ve spojení s body 6 a 7 odůvodnění směrnice a s uvedeným ustanovením 4 rámcové dohody, jakož i s ohledem na užitečný účinek unijního práva, takové vnitrostátní právní úpravě (v projednávané věci článek 24 a čl. 29 odst. 1 zákona 240/2010) v rozsahu, v němž univerzitám umožňuje přijímat pouze vědecké pracovníky na dobu určitou, aniž by příslušné rozhodnutí záviselo na existenci dočasných nebo výjimečných potřeb a aniž by stanovila jakékoli limity, prostřednictvím potenciálně neomezených po sobě jdoucích smluv na dobu určitou, běžných potřeb výuky a výzkumu těchto univerzit?

- 3) Brání ustanovení 4 rámcové dohody takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 20 odst. 1 legislativního nařízení 75/2017 (jak je vykládán ve výše uvedeném ministerském oběžníku č. 3/2017), která sice uznává možnost stabilizovat vědecké pracovníky na dobu určitou zaměstnané ve veřejných výzkumných institucích – ale pouze pokud byli zaměstnáni ve službě alespoň tři roky do 31. prosince 2017 – nicméně tuto možnost neposkytuje univerzitním vědeckým pracovníkům na dobu určitou, a to pouze z důvodu, že čl. 22 odst. 16 legislativního nařízení 75/2017 navrátil pracovní poměr, byť zákonem založený na pracovní smlouvě, do „režimu podle veřejného práva“, navzdory tomu, že čl. 22 odst. 9 zákona 240/2010 podřizuje vědecké pracovníky výzkumných institucí a univerzit stejnému pravidlu maximální délky trvání, kterou mohou mít pracovní poměry na dobu určitou uzavřené, ve formě smluv uvedených v následujícím článku 24 nebo výzkumných grantů uvedených v tomtéž článku 22, s univerzitami a výzkumnými institucemi?
- 4) Brání zásady rovnocennosti, efektivit a užitečného účinku unijního práva, s ohledem na výše uvedenou rámcovou dohodu, jakož i zásada zákazu diskriminace obsažená v ustanovení 4 této dohody, takové vnitrostátní právní úpravě [čl. 24 odst. 3 písm. a) zákona 240/2010 a čl. 29 odst. 2 písm. d) a čl. 29 odst. 4 legislativního nařízení 81/2015], která, i při existenci právní úpravy použitelné na všechny veřejné a soukromé pracovníky, jež byla naposledy zahrnuta do tohoto nařízení č. 81 a která stanoví (počínaje rokem 2018) maximální délku trvání pracovního poměru na dobu 24 měsíců (včetně prodloužení a obnovení) a podřizuje využití zaměstnaneckého poměru na dobu určitou u veřejné správy existencí „dočasných a výjimečných potřeb“, umožňuje univerzitám přijímat vědecké pracovníky na základě pracovní smlouvy na dobu určitou v délce tří let, která může být prodloužena o dva roky v případě pozitivního hodnocení výukových a vědeckých činností vykonaných v tomto tříletém období, aniž by uzavření první smlouvy nebo prodloužení podřizovala existenci těchto dočasných nebo výjimečných potřeb univerzity, přičemž jí dokonce umožňuje na konci pětiletého období uzavřít s touto nebo jinými osobami ještě jinou smlouvu na dobu určitou stejného typu, a to za účelem naplnění těchto výukových a vědeckých potřeb souvisejících s předchozí smlouvou?
- 5) Brání ustanovení 5 výše uvedené rámcové dohody, také s ohledem na zásady efektivit a rovnocennosti a výše uvedené ustanovení 4, aby takováto vnitrostátní právní úprava [čl. 29 odst. 2 písm. d) a čl. 29 odst. 4 legislativního nařízení 81/2015 a čl. 36 odst. 2 a 5 legislativního nařízení 165/2001] neumožňovala univerzitním vědeckým pracovníkům přijatým do zaměstnání prostřednictvím smlouvy na dobu určitou v délce tří let, kterou lze prodloužit o další dva roky [podle výše uvedeného čl. 24 odst. 3 písm. a) zákona 240/2010], následné založení pracovního poměru na dobu neurčitou, přičemž v italském právním řádu neexistuje jiné účinné opatření způsobilé zabránit a sankcionovat zneužití využívání po sobě jdoucích pracovních poměrů na dobu určitou ze strany univerzity?

(¹) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
(Polsko) dne 22. července 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty v. D. P.**

(Věc C-338/20)

(2021/C 19/19)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Účastníci původního řízení

Obžaloba: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Účastník řízení, ve kterém byl uložen trest, jehož výkon je předmětem původního řízení: D. P.

Předběžná otázka

Může orgán vykonávajícího státu v případě, kdy je odsouzenému doručeno rozhodnutí o uložení peněžitého trestu, aniž je zajištěn jeho překlad do jazyka, kterému adresát rozumí, odmítnout na základě ustanovení prováděcích čl. 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV ⁽¹⁾ výkon tohoto rozhodnutí vzhledem k porušení práva na spravedlivý proces?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. 2005, L 76 s. 16)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie (Polsko) dne 2. října 2020 – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Věc C-488/20)

(2021/C 19/20)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delfarma Sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 34 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, podle které platnost povolení k paralelnímu dovozu končí uplynutím jednoho roku od data, kdy končí platnost registrace referenčního léčivého přípravku?
- 2) Může vnitrostátní orgán s ohledem na články 34 a 36 SFEU přijmout deklaratorní rozhodnutí, kterým konstatuje, že platnost registrace léčivého přípravku uváděného na trh v rámci paralelního dovozu ze zákona končí, a to jen z důvodu uplynutí doby stanovené zákonem a počítané od data, kdy končí platnost registrace referenčního léčivého přípravku, aniž posoudí důvody skončení platnosti [registrace] uvedeného přípravku a další podmínky uvedené v článku 36 SFEU a související s ochranou zdraví a života lidí?
- 3) Postačuje k přijetí deklaratorního rozhodnutí konstatujícího konec platnosti povolení k paralelnímu dovážení léčivého přípravku skutečnost, že paralelní dovozci jsou osvobozeni od povinnosti periodicky předkládat aktualizované zprávy o bezpečnosti, takže dotýcný orgán nemá k dispozici aktuální údaje o posouzení poměru prospěšnosti a rizik plynoucích z farmakoterapie?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 6. října 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft v. Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Věc C-500/20)

(2021/C 19/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Předběžné otázky

1. Je Soudní dvůr Evropské unie příslušný pro výklad Jednotných právních předpisů pro smlouvu o užívání infrastruktury v mezinárodní železniční přepravě (CUI; příloha E k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě [COTIF]) ⁽¹⁾?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat čl. 8 § 1 písm. b) CUI v tom smyslu, že do odpovědnosti provozovatele za škody uvedené v ustanovení spadají i náklady, které vznikají dopravci tím, že si musí z důvodu poškození svých lokomotiv pronajmout náhradním způsobem jiné lokomotivy?

3. V případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na druhou otázku:

Je třeba vykládat článek 4 a článek 19 § 1 CUI v tom smyslu, že strany smlouvy mohou účinně rozšířit svou odpovědnost paušálním odkazem na vnitrostátní právní předpisy, pokud je podle nich rozsah odpovědnosti sice širší, avšak – na rozdíl od odpovědnosti bez zavinění podle CUI – je podmínkou odpovědnosti zavinění?

⁽¹⁾ 2013/103/EU: Rozhodnutí Rady ze dne 16. června 2011 o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční přepravu o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (Úř. věst. L 51, 23.2.2013, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 13. října 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. Termas Sulfurosas de Alcafache SA**

(Věc C-513/20)

(2021/C 19/22)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Autoridade Tributária e Aduaneira

Odpůrkyně: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Předběžná otázka

Mohou platby uskutečněné jako protiplnění za službu založení osobní karty každého návštěvníka obsahující zdravotnickou dokumentaci, která opravňuje k zakoupení procedur v rámci „klasické lázeňské léčby“, spadat pod pojem „úzce související činnosti“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH ⁽¹⁾ a být proto považovány za osvobozené od DPH?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 13. října 2020 – DS v. Koch Personaldienstleistungen GmbH

(Věc C-514/20)

(2021/C 19/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku: DS

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Předběžná otázka

Brání čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a článek 7 směrnice 2003/88/ES ustanovení v kolektivní smlouvě, podle kterého se při výpočtu, zda a kolik hodin má pracovník nárok na příplatek za práci přesčas, zohledňují pouze skutečně odpracované hodiny, a nikoli rovněž hodiny, kdy pracovník čerpá minimální placenou dovolenou za kalendářní rok ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 16. října 2020 – XP v. St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

(Věc C-518/20)

(2021/C 19/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: XP

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Předběžné otázky

1. Brání článek 7 směrnice 2003/88 ⁽¹⁾ a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie výkladu takového vnitrostátního ustanovení, jako je § 7 odst. 3 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolené), podle kterého dosud nevyčerpaný nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok, který náleží pracovníkovi, u něhož v průběhu roku, k němuž se nárok na dovolenou vztahuje, nastane ze zdravotních důvodů úplné snížení pracovní schopnosti, ale který danou dovolenou mohl – přinejmenším zčásti – čerpat v referenčním roce ještě před tím, než došlo ke snížení jeho pracovní schopnosti, zaniká při nepřetržitě trvajícím snížení pracovní schopnosti 15 měsíců po uplynutí referenčního roku i v případě, že zaměstnavatel pracovníkovi prostřednictvím náležité výzvy a poučení fakticky neumožnil jeho nárok na dovolenou uplatnit?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je za těchto podmínek v případě trvalého úplného snížení pracovní schopnosti vyloučeno rovněž pozdější propadnutí dovolené?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 15. října 2020 – K

(Věc C-519/20)

(2021/C 19/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: K

Další účastník řízení: Landkreis Gifhorn

Předběžné otázky

1. Musí být unijní právo, zejména čl. 18 odst. 1 a odst. 3 směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který rozhoduje o zajištění pro účely vyhoštění, musí v každém konkrétním případě přezkoumat podmínky tohoto ustanovení, zejména trvání mimořádné situace, jestliže se vnitrostátní zákonodárce s odvoláním na čl. 18 odst. 1 ve vnitrostátním právu odchýlil od podmínek čl. 16 odst. 1?
2. Musí být unijní právo, zejména čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115/ES vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která dočasně do 1. července 2022 umožňuje umístění osob zadržených pro účely vyhoštění ve věznici, ačkoliv jsou v členském státě k dispozici zvláštní zajišťovací zařízení a nutně to nevyžaduje mimořádná situace ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice 2008/115/ES?
3. Musí být čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že se o „zvláštní zajišťovací zařízení“ pro zajištění osob zajištěných za účelem vyhoštění nejedná, pokud je:
 - „zvláštní zajišťovací zařízení“ nepřímo podřízeno stejnému členovi vlády jako zajišťovací zařízení pro vězně, totiž ministryni spravedlnosti,
 - „zvláštní zajišťovací zařízení“ zřízeno jako oddělení věznice a má tedy sice vlastní vedoucí, avšak jako jedno z několika oddělení věznice je celkově podřízeno vedení věznice?
4. V případě záporné odpovědi na třetí otázku:

Musí být čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že se jedná o umístění ve „zvláštním zajišťovacím zařízení“ pro osoby zajištěné za účelem vyhoštění, jestliže věznice zřídí zvláštní oddělení pro zajištění těchto osob, toto oddělení disponuje pro osoby zajištěné za účelem vyhoštění zvláštním pozemkem se třemi budovami za oplocením a z těchto tří budov je jedna budova dočasně obsazena výlučně vězni, kteří vykonávají náhradní trest odnětí svobody nebo krátký trest odnětí svobody, přičemž věznice dbá na oddělení osob zajištěných za účelem vyhoštění od vězňů, zejména každý dům disponuje vlastními zařízeními (vlastním skladem oblečení, vlastním zdravotním oddělením, vlastní tělocvičnou) a dvůr/venkovní prostory jsou sice viditelné ze všech domů, ale každý dům má vlastní prostor ohraničený drátěným plotem pro zajištěné osoby a mezi domy tak není přímý přístup?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 22. října 2020 – UAB Tiketa v. M. Š. a VšĮ Baltic Music

(Věc C-536/20)

(2021/C 19/26)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: UAB Tiketa

Další účastníci řízení o kasačním opravném prostředku: M. Š. a VšĮ Baltic Music

Předběžné otázky

1. Musí být pojem „obchodník“ definovaný v čl. 2 odst. 2 směrnice 2011/83 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že osoba jednající jako zprostředkovatel nákupu vstupenky spotřebitelem může být považována za obchodníka vázaného povinnostmi stanovenými směrnicí 2011/83, a tudíž za stranu kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služeb, proti níž může spotřebitel podat žalobu nebo uplatnit nárok?
 - 1.1. Je pro výklad pojmu „obchodník“ definovaného v čl. 2 odst. 2 směrnice 2011/83 relevantní, zda osoba jednající jako zprostředkovatel nákupu vstupenky spotřebitelem před tím, než začne být spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku, tomuto spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem poskytla veškeré informace týkající se jí zastupovaného obchodníka uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) a d) směrnice 2011/83?
 - 1.2. Musí být zprostředkování považováno za oznámené, pokud osoba zapojená do procesu nákupu vstupenky před tím, než začne být spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku, poskytne jméno a právní formu jí zastupovaného obchodníka, jakož i informaci, že tento obchodník nese plnou odpovědnost za akci a její kvalitu a obsah, a uvede, že sama jedná pouze jako distributor vstupenek a že je oznámeným zástupcem?
 - 1.3. Může být pojem „obchodník“ definovaný v čl. 2 odst. 2 směrnice 2011/83 chápán v tom smyslu, že s ohledem na právní vztah dvojí služby (distribuce vstupenek a pořádání akce) mezi stranami mohou být za obchodníka, tedy za stranu spotřebitelské smlouvy, považováni prodejce vstupenek i organizátor akce?
2. Musí být povinnost poskytnout spotřebiteli informace a zpřístupnit mu je jasným a srozumitelným jazykem, jak je stanovena v čl. 8 odst. 1 směrnice 2011/83, vykládána a uplatňována tak, že povinnost informovat spotřebitele je považována za řádně splněnou, pokud jsou informace uvedeny v podmínkách zprostředkovatele pro poskytování služeb na internetových stránkách tiketa.lt před tím, než spotřebitel uskuteční platbu, při níž potvrdí, že se seznámil s těmito podmínkami, a zaváže se k jejich dodržování jakožto součástí podmínek transakce uzavírané prostřednictvím tzv. „click-wrap smlouvy“, to znamená aktivním zaškrtnutím určitého políčka v on-line systému a kliknutím na specifický odkaz?
 - 2.1. Je pro výklad a uplatňování tohoto požadavku relevantní, že tyto informace nejsou poskytnuty na trvalém nosiči a že na trvalém nosiči nebylo poskytnuto následné potvrzení smlouvy obsahující veškeré nezbytné informace podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/83, jak to vyžaduje čl. 8 odst. 7 směrnice 2011/83?
 - 2.2. Představují podle čl. 6 odst. 5 směrnice 2011/83 tyto informace poskytnuté v podmínkách zprostředkovatele pro poskytování služeb nedílnou součástí smlouvy uzavřené na dálku bez ohledu na to, že nejsou poskytnuty na trvalém nosiči nebo že na trvalém nosiči nedojde k následnému potvrzení smlouvy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 304, s. 64

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. října 2020 –
L Fund v. Finanzamt D**

(Věc C-537/20)

(2021/C 19/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: L Fund

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt D

Další účastník řízení: Bundesministerium der Finanzen

Předběžná otázka

Brání článek 56 ES (nyní článek 63 SFEU) právní úpravě členského státu, podle níž jsou tuzemské speciální nemovitostní fondy s výlučně zahraničními investory osvobozeny od korporační daně, zatímco zahraniční speciální nemovitostní fondy s výlučně zahraničními investory podléhají ohledně svých příjmů z pronájmu dosažených v tuzemsku omezené povinnosti ke korporační dani?

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Litevská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-541/20)

(2021/C 19/28)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: K. Dieninio, V. Kazlauskaitės Švenčionienės, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitės, G. Taluntytės a R. Petravičiaus, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

1. zrušil čl. 1 odst. 3 a 7 směrnice 2020/1057 ⁽¹⁾, kterou se stanoví požadavek na použití pravidel o vysílání pracovníků na mezinárodní (přeshraniční) přepravu a kabotáž pro účely směrnice 96/71/ES. Pokud nelze zrušit čl. 1 odst. 3 a 7 směrnice 2020/1057, aniž dojde ke změně její podstaty, Litevská republika navrhuje, aby byla směrnice 2020/1057 zrušena v plném rozsahu;
2. zrušil čl. 1 odst. 6 písm. d) nařízení 2020/1054 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž povinnost, kterou stanoví, vyžaduje, aby dopravci zajistili každé čtyři týdny návrat řidičů do místa jejich bydliště nebo provozovny zaměstnavatele. Pokud nelze tuto část uvedeného ustanovení zrušit, Litevská republika navrhuje, aby bylo uvedené ustanovení zrušeno v plném rozsahu.
3. zrušil článek 3 nařízení 2020/1054 v rozsahu, v němž stanoví, že změny nařízení (ES) č. 561/2006 vstupují v platnost dvacátým dnem po vyhlášení nařízení 2020/1054 (20. srpna 2020). Pokud nelze článek 3 nařízení 2020/1054 zrušit, aniž budou dotčena ostatní ustanovení uvedeného nařízení, Litevská republika navrhuje, aby bylo nařízení 2020/1054 zrušeno v plném rozsahu;

4. uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Litevská republika předkládá na podporu žaloby následující žalobní důvody:

1. **Článek 1 odst. 3 a odst. 7 směrnice 2020/1057** je v rozsahu, v němž stanoví požadavek na použití pravidel o vysílání pracovníků na mezinárodní jinou než dvoustrannou (přeshraniční) přepravu a kabotáž, **v rozporu se:**

1.1 **zásadou rovného zacházení**, jelikož selektivní rozdělení přepravních činností postrádá jakýkoli základ a vede k dvojím standardům v odměňování pracovníků zaměstnaných ve stejném podniku, ačkoli povaha jejich práce je stejná. Pravidla upravující vysílání byla tedy zavedena při absenci objektivních kritérií, takže je porušena zásada „stejně odměny za stejnou práci“ a zásada rovného zacházení zakotvená v článku 20 Listiny základních práv Evropské unie;

1.2 **zásadou proporcionality**, jelikož unijní orgány i) zavedly rozdílné mzdové úpravy pro řidiče vykonávající stejnou práci; ii) nezohlednily zvláštní charakteristiky činností v mezinárodní přepravě; iii) nezohlednily mimořádně vysokou míru mobility pracovníků v odvětví mezinárodní přepravy; iv) uložily na základě kritérií, která stanovily, neodůvodněně vysokou administrativní zátěž malým a středním podnikům, čímž se dopustily zjevného pochybení a přijaly opatření, které je nepřiměřené ve vztahu ke sledovanému cíli;

1.3 **zásadou řádného legislativního postupu**, jelikož unijní orgány měly provést posouzení dopadu napadených ustanovení nebo odůvodnit, proč takové posouzení nebylo nezbytné.

2. **Článek 1 odst. 6 písm. d) nařízení 2020/1054**, který ukládá povinnost dopravcům zajistit, aby se jejich řidiči vraceli každé čtyři týdny do místa svého bydliště nebo do místa provozovny zaměstnavatele, **je v rozporu s:**

2.1 **článkem 45 SFEU**, jelikož povinnost návratu řidičů do místa svého bydliště nebo do místa provozovny zaměstnavatele, bez možnosti, aby si sami zvolili, kde chtějí trávit dobu odpočinku, porušuje jejich svobodu volného pohybu pracovníků;

2.2 **článkem 26 SFEU a obecnou zásadou zákazu diskriminace**, jelikož omezuje volný pohyb pracovníků a diskriminuje ty, kdo pracují pro dopravce v okrajových členských státech, tím, že se musejí vracet do místa svého bydliště nebo místa provozovny zaměstnavatele za účelem strávení doby odpočinku, protože jsou tak nuceni absolvovat značné vzdálenosti a plýtvat značně větším množstvím času než řidiči, kteří pracují pro přepravce v členských státech, které se nacházejí v blízkosti centra Evropské unie; aby splnili ustanovení o návratu pracovníků, budou dopravci v okrajových členských státech postaveni do nepříznivé situace ve srovnání se situací ostatních podniků působících na vnitřním trhu;

2.3 **článkem 3 odst. 3 SEU, články 11 a 191 SFEU a politikou Unie v oblasti životního prostředí a změn klimatu**, neboť požadavek zajistit povinný návrat řidičů každé čtyři týdny způsobí umělé zvýšení dopravy na silnicích v Evropské unii a počtu řidičů vracejících se s vozidly bez nákladu, počtu dalších organizovaných přeprav, množství spotřebovaného paliva a emisí CO₂ do životního prostředí

2.4 **zásadou proporcionality**, jelikož povinné pravidelné návraty řidičů stanovené tímto ustanovením je opatřením, které je zjevně nepřiměřené a nevhodné k dosažení veřejně deklarovaného cíle zlepšování podmínek doby odpočinku pracovníků.

3. **Článek 3 nařízení 2020/1054**, který stanoví datum, k němuž uvedené nařízení vstupuje v platnost (20. srpna 2020), aniž upravuje jakékoli přechodné období zejména s ohledem na skutečnost, že zavádí povinnost okamžitě uplatňovat i) změny provedené v čl. 8 odst. 8 nařízení č. 561/2006, který zakazuje čerpat dobu odpočinku v kabině vozidla, a ii) změny provedené v čl. 8 odst. 8a) nařízení č. 561/2006 týkající se povinnosti zajistit návrat řidičů do místa jejich bydliště každé čtyři týdny, **je v rozporu se:**

- 3.1 **zásadou proporcionality**, jelikož tím, že stanoví vstup v platnost dvacátým dnem po vyhlášení, unijní orgány i) nezohlednily skutečnost, že z objektivních důvodů a při neexistenci přechodného období nejsou členské státy a přepravci schopni přizpůsobit se povinnostem, které byly změněny, a ii) nepředložily žádné argumenty k odůvodnění naléhavosti zavedení těchto nových požadavků;
- 3.2 **povinností uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU**, jelikož unijní orgány si byly při posuzování návrhu vědomy z důvodu analýzy dopadu a z dalších zdrojů, že i) zákaz trávení doby spánku v kabině během dotčené doby nebude v praxi schopna dodržet většina členských států (z důvodu nedostatku alternativního vhodného ubytování) a přepravců, ii) povinnost zajistit návrat řidičů do místa jejich bydliště nebo provozovny podniku, který je zaměstnává, povede k praktickým obtížím, jelikož pravidla ke splnění uvedené povinnosti nejsou jasná, s tím výsledkem, že unijní orgány měly povinnost předložit argumenty k odůvodnění neexistujícího přechodného období a neodložení vstupu v platnost uvedené právní úpravy;
- 3.3 **zásadou loajální spolupráce**, jelikož unijní orgány nejen, že nijak neodůvodnily nezbytnost zajistit okamžitý vstup v platnost zákazu trávit noc ve vozidle během dotčené doby a povinnost zajistit návrat řidičů do jejich místa bydliště, ale nezohlednily ani údaje předložené členskými státy a dotčenými subjekty týkající se objektivních překážek a potřebu stanovit přechodné období, které by umožnilo připravit se na změnu pravidel.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. 2020, L 249, s. 49).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (Úř. věst. 2020, L 249, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Litevská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-542/20)

(2021/C 19/29)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: K. Dieninio, V. Kazlauskaitės Švenčionienės, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitės, G. Taluntytės a R. Petravičiaus, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil čl. 1 odst. 3 nařízení 2020/1055 (¹) v rozsahu, v němž do nařízení (ES) č. 1071/2009 (²) vkládá čl. 5 odst. 1 písm. b), který stanoví, že „podnik musí v členském státě usazení organizovat činnosti svého vozového parku způsobem, který zajistí, aby se vozidla, jež tento podnik má k dispozici a jež jsou používána v mezinárodní přepravě, vrátila do některé z provozoven v daném členském státě nejpozději osm týdnů poté, co jej opustila“;
- zrušil čl. 2 odst. 4 písm. a) nařízení 2020/1055, který pozměňuje článek 8 nařízení (ES) č. 1072/2009 (³) tím, že do něj vkládá odstavec 2a, který stanoví, že „podnikatelé v silniční nákladní dopravě nesmějí provádět s tímž vozidlem nebo, v případě soupravy, s tímž motorovým vozidlem kabotáž ve stejném členském státě po dobu čtyř dnů poté, co v tomto členském státě kabotáž dokončili“;

3. uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Litevská republika předkládá na podporu žaloby následující žalobní důvody:

1. **Článek 1 odst. 3 nařízení 2020/1055** v rozsahu, v němž do nařízení (ES) č. 1071/2009 vkládá čl. 5 odst. 1 písm. b), který stanoví, že „podnik musí v členském státě usazení organizovat činnosti svého vozového parku způsobem, který zajistí, aby se vozidla, jež tento podnik má k dispozici a jež jsou používána v mezinárodní přepravě, vrátila do některé z provozoven v daném členském státě nejpozději osm týdnů poté, co jej opustila“, **je v rozporu s:**

1.1 **článkem 3 odst. 3 SEU, články 11 a 191 SFEU a politikou Unie v oblasti životního prostředí a změny klimatu.** Požadavek návratu do místa provozovny zaměstnavatele zvýší na evropských silnicích počet vozidel bez nákladu, jakož i množství emisí CO₂ a znečištění životního prostředí. Unijní orgány při přijetí napadeného ustanovení nezohlednily opatření týkající se politiky Unie v oblasti životního prostředí a změny klimatu a především požadavky na ochranu životního prostředí a cíle ochrany životního prostředí sledované Zelenou dohodou pro Evropu, které potvrdila Evropská rada;

1.2 **článkem 26 SFEU a obecnou zásadou zákazu diskriminace.** Napadené ustanovení je ochranným opatřením, jímž je rozdělen trh přepravy EU, omezena hospodářská soutěž a zaveden diskriminační režim ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě v členských státech, které se nacházejí na geografickém okraji Evropské unie (okrajové členské státy). Na základě tohoto ustanovení je odvětví mezinárodní silniční přepravy diskriminováno také ve vztahu k ostatním odvětvím přepravy;

1.3 **články 91 odst. 2 a 94 SFEU.** Unijní orgány měly také povinnost zohlednit skutečnost, že napadené ustanovení bude mít zvláště významný dopad na životní úroveň a úroveň zaměstnanosti v okrajových členských státech Evropské unie a bude mít obzvláště negativní dopad na ekonomickou situaci podnikatelů v silniční nákladní dopravě, kteří jsou usazení v těchto okrajových státech; unijní orgány však tuto povinnost nesplnily;

1.4 **zásadami řádného legislativního postupu,** jelikož napadené ustanovení bylo **přijato bez jakéhokoli posouzení jeho dopadu** a bez řádného zkoumání jeho negativních sociálních a ekonomických důsledků a dopadu na životní prostředí;

1.5 **zásadou proporcionality,** jelikož stanovený požadavek pravidelného návratu vozidel je zjevně nepřiměřeným opatřením a nevhodným pro dosažení veřejně deklarovaného cíle, a to boje proti společnostem s fiktivním sídlem typu „poštovní schránky“.

2. **Článek 2 odst. 4 písm. a) nařízení 2020/1055,** který pozměňuje článek 8 nařízení (ES) č. 1072/2009 tím, že do něj vkládá odstavec 2a, který stanoví, že „podnikatelé v silniční nákladní dopravě nesmějí provádět s tímž vozidlem nebo, v případě soupravy, s tímž motorovým vozidlem kabotáž ve stejném členském státě po dobu čtyř dnů poté, co v tomto členském státě kabotáž dokončili“, **je v rozporu s:**

2.1 **článkem 3 odst. 3 SEU, články 11 a 191 SFEU,** jelikož povinná čtyřdenní doba, po kterou nelze provádět kabotáž, zvýší na silnicích v EU pohyb velkého počtu vozidel bez nákladu a povede ke zvýšeným emisím CO₂ a znečištění životního prostředí. Z tohoto důvodu je napadené ustanovení v rozporu s požadavkem potvrzeným ve Smlouvách, aby byly při provádění dopravní politiky Unie zohledňovány požadavky na ochranu životního prostředí a cíle Zelené dohody pro Evropu;

2.2 **článkem 26 SFEU a zásadou zákazu diskriminace.** Čtyřdenní doba, po kterou nelze provádět kabotáž, vytváří omezení pro fungování vnitřního trhu a pro účinnost logistického řetězce. Rozdělení trhu nákladní přepravy vede k diskriminaci malých členských států a těch, které se nacházejí na geografickém okraji Evropské unie a zároveň zajišťuje neoprávněnou a neodůvodněnou výhodu velkým centrálně položeným členským státům EU pouze z důvodu jejich geografické polohy;

2.3 **články 91 odst. 2 a 94 SFEU,** jelikož napadené ustanovení bylo přijato bez zohlednění negativních dopadů na ekonomickou situaci podnikatelů v silniční nákladní dopravě z malých členských států a ze států, které se nacházejí na geografickém okraji Evropské unie, a na životní úroveň a úroveň zaměstnanosti v těchto členských státech;

- 2.4 **zásadami řádného legislativního postupu**, jelikož napadené ustanovení bylo přijato bez jakéhokoli posouzení jeho dopadu a řádného zkoumání jeho negativních sociálních a ekonomických důsledků a jeho dopadu na životní prostředí;
- 2.5 **zásadou proporcionality**, jelikož čtyřdenní doba, po kterou nelze provádět kabotáž, je nevhodným opatřením, které není přiměřené ve vztahu k zamýšleným cílům objasnění zásad upravujících kabotáž a rozšíření účinnosti jejich provádění.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (Úř. věst. 2020, L 249, s. 17).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. 2009, L 300, s. 51).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. 2009, L 300, s. 72).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-543/20)

(2021/C 19/30)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bulharská republika (zástupkyně: L. Zaharieva, T. Mitova, M. Georgieva, zmocněnkyně)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil čl. 1 odst. 6 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (¹);
- podpůrně – v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že této žalobě na částečné zrušení sporného nařízení nevyhoví – zrušil celé nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. Porušení čl. 21 odst. 1 a článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jakož i čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (Listina).

2. Porušení zásady proporcionality zakotvené v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a v článku 1 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je připojen k SEU a SFEU.
3. Porušení zásady právní jistoty.
4. Porušení zásady proporcionality zakotvené v čl. 5 odst. 4 SEU a v článku 1 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je připojen k SEU a SFEU.
5. Porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace zakotvené v článku 18 SFEU a v člancích 20 a 21 Listiny, jakož i zásady rovnosti členských států před Smlouvami zakotvené v čl. 4 odst. 2 SEU a – pokud to Soudní dvůr bude považovat za nezbytné – čl. 95 odst. 1 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249, s. 1.

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-544/20)

(2021/C 19/31)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bulharská republika (zástupkyně: L. Zaharieva, T. Mitova, M. Georgieva, zmocněnkyně)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (¹);
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. Porušení zásady proporcionality zakotvené v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a v článku 1 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je připojen k SEU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU).
2. Porušení zásady rovnosti a zákazu diskriminace zakotvené v článku 18 SFEU a v člancích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zásady rovnosti členských států před Smlouvami zakotvené v čl. 4 odst. 2 SEU a – pokud to Soudní dvůr bude považovat za nezbytné – čl. 95 odst. 1 SFEU.
3. Porušení čl. 91 odst. 1 SFEU.

4. Porušení čl. 91 odst. 2 a článku 90 SFEU ve spojení s čl. 3 odst. 3 SEU a článkem 94 SFEU.
5. Porušení článků 34 a 35 SFEU, které není odůvodněno článkem 36 SFEU, a porušení čl. 58 odst. 1 ve spojení s článkem 91 SFEU nebo podpůrně s článkem 56 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249, s. 49.

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Bulharská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-545/20)

(2021/C 19/32)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bulharská republika (zástupkyně: L. Zaharieva, T. Mitova, M. Georgieva, zmocněnkyně)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil následující ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (¹):
 - článek 1 bod 3 v rozsahu, v němž stanoví nové znění čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1071/2009; (podpůrně, pokud by to podle názoru Soudního dvora nebylo možné, Bulharská republika navrhuje zrušit celý čl. 1 bod 3); a
 - článek 2 bod 4 písm. a); (podpůrně, pokud by to podle názoru Soudního dvora nebylo možné, Bulharská republika navrhuje zrušit čl. 2 bod 4);
- dále podpůrně, pokud by Soudní dvůr zastával názor, že návrhu na částečné zrušení sporného nařízení nelze vyhovět, aby zrušil celé nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy; a
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. Porušení článku 90 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) ve spojení s čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU), článku 11 SFEU, článku 37 Listiny základních práv Evropské unie, čl. 3 odst. 5 SEU, čl. 208 odst. 2 a čl. 216 odst. 2 SFEU a Pařížské dohody.
2. Porušení zásady proporcionality zakotvené v čl. 5 odst. 4 SEU a v článku 1 protokolu č. 2.

3. Porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace (článek 18 SFEU, jakož i články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie), zásady rovnosti členských států před Smlouvami (čl. 4 odst. 2 SEU) a pokud to bude nezbytné, čl. 95 odst. 1 SFEU.
4. Porušení čl. 91 odst. 1 SFEU.
5. Porušení článku 90, čl. 91 odst. 2 a článku 94 SFEU, jakož i čl. 3 odst. 3 SEU.
6. Porušení práva svobodné volby povolání a svobody usazování podle článku 49 SFEU jakož i podle článků 15 a 16 Listiny základních práv Evropské unie.
7. Porušení čl. 58 odst. 1 ve spojení s článkem 91 SFEU a podpůrně porušení článku 56 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249, s. 17.

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-546/20)

(2021/C 19/33)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupci: E. Gane, L. Lițu a M. Chicu, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit částečně nařízení (EU) 2020/1054 v rozsahu, v němž se týká:

— čl. 1 bodu 6 písm. c), kterým se mění čl. 8 odst. 8 nařízení (ES) č. 561/2006, a

— čl. 1 bodu 6 písm. d), kterým se mění článek 8 nařízení (ES) č. 561/2006 tím, že se zavádí nový odstavec 8a;

podpůrně, pouze v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že tato ustanovení jsou neoddělitelně spjatá s jinými ustanoveními nařízení (EU) 2020/1054 nebo se týkají podstaty tohoto aktu, zrušil uvedený legislativní akt Unie v plném rozsahu;

— uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Rumunsko uvádí tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality, stanovené v čl. 5 odst. 4 SEU

Rumunsko se domnívá, že opatření stanovené v čl. 1 bodu 5 písm. c) – spočívající v zákazu čerpání ve vozidle běžné týdenní doby odpočinku a jakékoliv týdenní doby odpočinku delší než 45 hodin čerpané náhradou za předchozí zkrácené týdenní doby odpočinku – je nepřiměřené k dosažení sledovaného cíle, zejména ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu a pracovních podmínek řidičů. Navíc neodstraňuje rizika a obtíže identifikované Komisí.

Dále údaje a informace naznačující jeho zjevně nepřiměřenou povahu, byly známy zákonodárcům v okamžiku jeho přijetí.

Rumunsko má rovněž za to, že opatření stanovené v čl. 1 bodu 6 písm. d) – které se týká návratu řidičů v průběhu každých čtyř po sobě následujících týdnů (a před běžnou týdenní dobou odpočinku delší než 45 hodin čerpanou náhradou za dvě po sobě jdoucí zkrácené týdenní doby odpočinku) do provozovny zaměstnavatele v členském státě usazení zaměstnavatele nebo do svého bydliště – je zjevně nepřiměřené s ohledem na nové zavedené administrativní povinnosti, značné náklady, které to má pro řidiče, omezení jejich obchodní činnosti, jakož i skutečnost, že toto opatření nezajišťuje přiměřenou ochranu řidičů.

Navíc studie dopadu zjevně nepřezkoumala všechny tyto aspekty. V tomto kontextu zákonodárci nemohli zohlednit všechny relevantní skutečnosti a okolnosti situace.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z neodůvodněného omezení svobody usazování, stanovené článkem 49 SFEU

Rumunsko usuzuje, že opatření zavedené čl. 1 bodem 6 písm. d) sebou pro operátory nacházející se na zeměpisném okraji Unie nese nové administrativní povinnosti, významné náklady a omezení obchodní činnosti, což vede k jejich přemísťování a má odrazující účinek na vznik přepravních společností v dotyčných státech.

V důsledku toho toto opatření představuje omezení svobody usazování ve smyslu článku 49 SFEU. Toto omezení není odůvodněné.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace z důvodu státní příslušnosti, stanovené v článku 18 SFEU

Rumunsko se domnívá, že opatření stanovené v čl. 1 bodě 6 písm. c) vyvolává zjevně nevýhody pro státy nacházející se na zeměpisném okraji Unie, a to zejména s ohledem na zvláštnosti sítě parkovacích a ubytovacích míst.

Rumunsko má rovněž za to, že zajištění návratu řidičů v souladu s čl. 1 bodem 6 písm. d) sebou nese významné ztráty pro společnosti založené v členských státech nacházejících se na zeměpisném okraji Unie – a v každém případě vyšší ztráty ve srovnání s členskými státy nacházejícími se v blízkosti přepravního centra Unie.

Dále opatření stanovená nařízením (EU) 2020/1054, nařízením (EU) 2020/1055 ⁽¹⁾ a směrnicí (EU) 2020/1057 ⁽²⁾ (které se týkají dodatečných omezení uložených kabině přepravě, návratu vozidel do provozovny v členském státě usazení každých osm týdnů, návratu řidičů každé čtyři týdny, zákazu čerpat běžné týdenní doby odpočinku v kabině vozidla a vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy) byly přijaty jako pilíře integrovaného legislativního balíčku. V tomto kontextu může skutečný dopad na přepravní trh ukázat pouze analýza kumulativních účinků těchto opatření.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 17).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 49).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie**(Věc C-547/20)**

(2021/C 19/34)

*Jednací jazyk: rumunština***Účastníci řízení***Žalobce:* Rumunsko (zástupci: E. Gane, L. Lițu a M. Chicu, zmocněnci)*Žalovaní:* Evropský parlament, Rada Evropské unie**Návrhová žádání žalobce**

— zrušit částečně nařízení (EU) 2020/1055 v rozsahu, v němž se týká:

— čl. 1 bodu 3, kterým se mění čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1071/2009, a

— čl. 2 bodu 4 písm. a), b) a c), kterým se mění článek 8 nařízení (ES) č. 1072/2009 tím, že se zavádí odstavec 2a, změna odst. 3 a odstavec 4a;

podpůrně, pouze v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že tato ustanovení jsou neoddělitelně spjatá s jinými ustanoveními nařízení (EU) 2020/1055 nebo se týkají podstaty tohoto aktu, zrušil uvedený legislativní akt Unie v plném rozsahu;

— uložit Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Rumunsko uvádí tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality, stanovené v čl. 5 odst. 4 SEU

Rumunsko se domnívá, že opatření stanovené v čl. 1 bodu 3 ohledně návratu vozidel do provozovny státu usazení každých osm týdnů není nezbytné pro konsolidaci skutečné a účinné přítomnosti společnosti v dotčeném členském státě a je zjevně nepřiměřené k dosažení uvedeného cíle.

Toto představuje nepřiměřenou hospodářskou zátěž, která je pro dopravce nadměrná, způsobuje zbytečné provozní náklady, vede ke zvýšení jízdy prázdných vozidel, jakož i emisí CO₂.

Dále má Rumunsko za to, že opatření stanovené v čl. 2 bodě 4 písm. a) b) a c), které ukládá dodatečná omezení kabotáží, je zjevně nepřiměřené k dosažení uvedených cílů a není nezbytné pro vyřešení identifikovaných cílů, které se netýkají nedodržení pravidel kabotáže.

Představuje zhoršení oproti aktuální úrovni liberalizace trhu a může vytvářet nerovnováhu v organizaci logistických řetězců přepravních společností, zvýšit doby nečinnosti a počet jízdy prázdných vozidel. Nově zavedená ustanovení ztěžují použití právních úprav kabotáže a komplikují kontrolní mechanismy, když přidávají zbytečné administrativní úkoly k tíži dopravců.

Tato dvě opatření jsou nepřiměřená ve vztahu k negativnímu dopadu na přepravní podniky v členských státech, zejména ty, které se nacházejí na zeměpisném okraji Unie.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z neodůvodněného omezení svobody usazování, stanovené článkem 49 SFEU

Rumunsko usuzuje, že opatření zavedené čl. 1 bodem 3 sebou pro přepravní společnosti usazené v členském státě nacházejícím se na zeměpisném okraji Unie nese významné provozní náklady. Výnosnost a implicitně atraktivita založení takové společnosti v těchto státech se významně sníží. Dále operátoři, kteří jsou v nich již usazeni, přemístí své činnosti do států na západě Evropy, aby snížily negativní účinky, které vyplývají z povinnosti návratu vozidla do provozovny v členském státě usazení každým osm týdnů.

V důsledku toho toto opatření představuje omezení svobody usazování ve smyslu článku 49 SFEU. Toto omezení není odůvodněné.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace z důvodu státní příslušnosti, stanovené v článku 18 SFEU

Rumunsko se domnívá, že opatření týkající se návratu vozidla do provozovny v členském státě usazení každých osm týdnů a dodatečná omezení týkající se kabotáže jsou v rozporu s cíli sbližování Unie a mají ochrannářskou povahu, která vytváří významnou překážku vstupu dopravců-nerezidentů na přepravní trh.

I když tato opatření vypadají jako nediskriminační, mají fakticky rozdílný dopad na úrovni těchto členských států v rozsahu, v němž ovlivňují významně a nepřiměřeně hospodářskou činnost dopravců usazených v členských státech, které se nacházejí na zeměpisném okraji Unie.

Dále opatření stanovená nařízením (EU) 2020/1055, nařízením (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ a směrnicí (EU) 2020/1057 ⁽²⁾ (které se týkají dodatečných omezení uložených kabotážní přepravě, návratu vozidel do provozovny v členském státě usazení každých osm týdnů, návratu řidičů každé čtyři týdny, zákazu čerpat běžné týdenní doby odpočinku v kabině vozidla a vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy) byly přijaty jako pilíře integrovaného legislativního balíčku. V tomto kontextu může skutečný dopad na přepravní trh ukázat pouze analýza kumulativních účinků těchto opatření.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 49).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Rumunsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-548/20)

(2021/C 19/35)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupci: E. Gane, L. Lițu a M. Chicu, zmocněnci)

Žalování: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušil částečně směrnici (EU) 2020/1057 v rozsahu, v němž se týká čl. 1 odst. 3 až 6;

podpůrně, pouze v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že tato ustanovení jsou neoddělitelně spjatá s jinými ustanoveními nařízení (EU) 2020/1055 nebo se týkají podstaty tohoto aktu, zrušil uvedený legislativní akt Unie v plném rozsahu;

— uložit Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí Rumunsko dva žalobní důvody:

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality, stanovené v čl. 5 odst. 4 SEU

Rumunsko se domnívá, že řešení spočívající v odkazu na kritérium typologie přepravních činností z hlediska určení případu, ve kterém se režim vysílání uplatňuje v odvětví cestovní přepravy, nebylo předmětem posouzení vlivu provedeného Komisí a není podporované žádnou zprávou, studií nebo vědeckými údaji.

Zákonodárci měli v projednávané věci povinnost provést posouzení vlivu, jelikož podstatným způsobem změnily návrh Komise, přičemž neměli dostatek informací, které by jim umožnily posoudit přiměřenost nového opatření.

Navíc kritérium typologie přepravních činností způsobuje nejistotu, pokud jde o identifikaci přijímajícího členského státu a použitelné právní úpravy. V důsledku toho odkaz na toto kritérium narušuje právní jistotu, jelikož je v rozporu mimo jiné s cíli stanovenými v samotné směrnici (EU) 2020/1057.

Uplatnění režimu vysílání řidičů v odvětví cestovní přepravy s odkazem na kritérium přepravních činností může dále ovlivnit flexibilitu a rychlost charakteristickou pro tuto oblast.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, stanovené v článku 18 SFEU

Rumunsko se domnívá, že vzhledem k tomu, že trh v oblasti mezinárodní přepravy je objektivně centralizovaný/polarizovaný a část dopravců z členských států nacházejících se v okrajových oblastech Unie na trhu v oblasti mezinárodní přepravy se zvyšuje, je zjevné, že dopravci z těchto oblastí zejména nesou administrativní a finanční náklady vysílání a jsou odrazováni, pokud jde o vykonané činnosti, opatřeními jako je čl. 1 odst. 3 až 6 směrnice (EU) 2020/1057.

Dále opatření stanovená směrnicí (EU) 2020/1057, nařízením (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ a nařízením (EU) 2020/1055 ⁽²⁾ (které se týkají dodatečných omezení uložených kabotážní přepravě, návratu vozidel do provozovny v členském státě usazení každých osm týdnů, návratu řidičů každé čtyři týdny, zákazu čerpat běžné týdenní doby odpočinku v kabině vozidla a vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy) byly přijaty jako pilíře integrovaného legislativního balíčku. V tomto kontextu může skutečný dopad na přepravní trh ukázat pouze analýza kumulativních účinků těchto opatření.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 1).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (Úř. věst. L 249, 31.7.2020, s. 17).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Kyperská republika v. Parlament a Rada

(Věc C-549/20)

(2021/C 19/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupkyně: E. Neofytou, zmocněnkyně)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit čl. 1 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ⁽¹⁾ ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy, v části, která nahrazuje čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1071/2009; a podpůrně, pokud by Soudní dvůr musel mít za to, že to není možné, zrušit čl. 1 odst. 3 nařízení (EU) 2020/1055 v plném rozsahu;
- podpůrně, pokud by Soudní dvůr musel mít za to, že nelze částečně zrušit napadené nařízení, jak je navrhováno v prvním návrhovém žádání, zrušit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů směřujících ke zrušení.

První žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili článek 90 SFEU ve spojení s čl. 3 odst. 3 SEU, článek 11 SFEU, článek 37 Listiny základních práv Evropské unie, čl. 3 odst. 5 SEU, čl. 208 odst. 2 SFEU a čl. 216 odst. 2 SFEU, jakož i Pařížskou úmluvu.

Druhý žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili zásadu proporcionality, která je zakotvena v čl. 5 odst. 4 SEU, jakož i v článku 1 Protokolu č. 2 č. 2 o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality, který je přílohou Smlouvy o EU a Smlouvy o FEU.

Třetí žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace, která je vymezena článkem 18 SFEU, články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, a zásadu rovného zacházení s členskými státy před Smlouvami, která je vymezena čl. 4 odst. 2 SEU, jakož i v rozsahu, v němž to má za relevantní, čl. 95 odst. 1 SFEU.

Čtvrtý žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili čl. 91 odst. 1 SFEU.

Pátý žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili čl. 91 odst. 2 SFEU, jakož i článek 90 SFEU ve spojení s čl. 3 odst. 3 SEU a článek 94 SFEU.

Šestý žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili svobodu podnikání a svobodu usazování, které jsou zakotveny v článku 49 SFEU a v člancích 15 a 16 Listiny základních práv Evropské unie.

Sedmý žalobní důvod směřující ke zrušení: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili čl. 58 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 91 SFEU, a podpůrně článek 56 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249 s. 17.

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Kyperská republika v. Parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-550/20)

(2021/C 19/37)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupkyně: E. Neofytou, zmocněnkyně)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil směrnici (¹) Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012;

— uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů:

První žalobní důvod: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU a v článku 1 Protokolu č. 2 Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je připojen k SEU a ke SFEU.

Druhý žalobní důvod: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace vymezenou v článku 18 SFEU a v člincích 20 a 21 Listiny o základních právech Evropské unie a rovnosti členských států před Smlouvami, jak je vymezena v čl. 4 odst. 2 SFEU a v rozsahu, v němž to považuje Soudní dvůr za nezbytné, a dále porušili čl. 95 odst. 1.

Třetí žalobní důvod: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili čl. 91 odst. 1 SFEU.

Čtvrtý žalobní důvod: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili čl. 91 odst. 2 a článek 90 SFEU ve spojení s čl. 3 odst. 3 SEU a článkem 94 SFEU.

Pátý žalobní důvod: žalobkyně tvrdí, že žalovaní porušili články 34 a 35 SFEU – porušení, které není odůvodněno v souladu s článkem 36 SFEU – a čl. 58 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 91 SFEU nebo podpůrně s článkem 56 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249 s. 49.

Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Maďarská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-551/20)

(2021/C 19/38)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maďarská republika (zástupci: M. Z. Fehér a K. Szíjjártó, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil čl. 1 odst. 6 písm. c) a čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2020/1054 (¹) a dále všechna ustanovení, která jsou s uvedenými ustanoveními neoddělitelně spojena;
- zrušil čl. 1 odst. 3 nařízení (EU) 2020/1055 (²) v rozsahu, v němž mění článek 5 nařízení (ES) č. 1071/2009 tak, že do jeho odstavce 1 vkládá nové písmeno b), a dále všechna ustanovení, která jsou s uvedenými ustanoveními neoddělitelně spojena;
- zrušil článek 1 směrnice (EU) 2020/1057 (³) nebo podpůrně odstavec 6 tohoto článku 1 a dále všechna ustanovení, která jsou s uvedenými ustanoveními neoddělitelně spojena;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Důvody související s napadenými ustanoveními nařízení 2020/1054

Ustanovení **čl. 1 odst. 6 písm. c)** nařízení 2020/1054, podle kterého běžné týdenní doby odpočinku a jakoukoli týdenní dobu odpočinku delší než 45 hodin čerpané náhradou za předchozí zkrácené týdenní doby odpočinku nelze čerpat ve vozidle, nelze uplatnit v praxi, jelikož dostupná vhodná odpočívadla nejsou dostačující. Tento požadavek klade na právní subjekty — řidiče a dopravce — nepřiměřenou zátěž a představuje zjevně nesprávné posouzení ze strany normotvůrců. Stejně tak představuje zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu to, že v rámci legislativního procesu vůbec nebyla posouzena dostupnost, počet a umístění ubytování odpovídajícího požadavkům, které jsou uvedeny v napadeném usnesení, třebaže v tomto ohledu byly vzneseny závažné výhrady.

Maďarská vláda považuje za protiprávní **čl. 2 odst. 2** nařízení 2020/1054, který stanoví datum, do kterého musí být vozidla vybavena inteligentním tachografem druhé generace (V2). Zprvée, normotvůrci se při přijetí tohoto ustanovení dopustili nesprávného posouzení a porušili zásadu proporcionality, když neposoudili hospodářské a společenské důsledky vyvolané tím, že zkrátí lhůtu. Zadruhé, normotvůrci zklamali oprávněná očekávání hospodářských subjektů a porušili zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty. Zatřetí, uvedené ustanovení není v souladu s požadavkem udržovat konkurenceschopnost hospodářství Unie, zakotveným v čl. 151 druhém pododstavci SFEU, jelikož na vozidla podniků usazených ve státech, které nejsou členy Unie, se v současnosti podobný požadavek nevztahuje, takže tyto podniky mají jednoznačnou soutěžní výhodu oproti podnikům v Unii.

2. Důvody související s napadenými ustanoveními nařízení 2020/1055

Podle maďarské vlády povinnost, aby se vozidlo každých osm týdnů vrátilo, nesplňuje požadavky přiměřenosti a představuje zjevně nesprávné posouzení, jelikož Evropský parlament a Rada nijak neposoudily, jaký hospodářský a společenský dopad a dopad na životní prostředí budou mít nové požadavky, takže neměly žádné věcné informace o tom, zda nový požadavek je či není přiměřený. Normotvůrci tím porušili rovněž zásadu předběžné opatrnosti, jelikož neposoudili důsledky opatření pro životní prostředí. Na základě tohoto opatření se budou muset vozidla často vracet bez nákladu, což povede k vysoké úrovni emisí oxidu uhličitého v Unii.

Uvedený požadavek je kromě toho v rozporu se zákazem diskriminace, jelikož postihuje jiným způsobem dopravce usazené v centru Evropské unie a dopravce usazené na její periferii, zejména ve státech označovaných jako „členské státy EU-13“. Podle čl. 91 odst. 2 SFEU a článku 94 SFEU měli normotvůrci přihlídnout ke specifickým okolnostem těchto zemí a zdržet se přijetí právní úpravy, která je ve svých důsledcích diskriminační.

3. Důvody související s napadenými ustanoveními směrnice 2020/1057

Maďarská vláda navrhuje v první řadě zrušení článku 1 směrnice 2020/1057, který obsahuje „zvláštní pravidla pro vysílání řidičů“. Má za to, že tato „zvláštní pravidla“ jsou protiprávní, jelikož řidiče, kteří provádějí mezinárodní přepravu, nelze považovat za osoby, které činí nadnárodní opatření ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 96/71/ES, a ustanovení uvedené směrnice se tedy na ně nemohou vztahovat.

Podpůrně maďarská vláda navrhuje zrušení čl. 1 odst. 6 směrnice 2020/1057, vzhledem k tomu, že normotvůrci nedodrželi požadavek rovného zacházení, neboť výjimka týkající se dvoustranné přepravy uvedená v čl. 1 odst. 3 směrnice nezahrnuje takzvanou doprovázenou kombinovanou přepravu. Maďarská vláda v souvislosti s tímto ustanovením poukazuje rovněž na to, že neexistuje žádná studie dopadu a namítá v této souvislosti porušení zásady proporcionality a to, že normotvůrci se dopustili zjevně nesprávného posouzení.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (Úř. věst. 2020, L 249, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (Úř. věst. 2020, L 249, s. 17).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. 2020, L 249, s. 49).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – Maltská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie**(Věc C-552/20)**

(2021/C 19/39)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Maltská republika (zástupci: A. Buhagiar, zmocněnkyně, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo, abogados)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení 1071/2009 ⁽¹⁾ a čl. 8 bod 2 písm. a) nařízení 1072/2009 ⁽²⁾ ve znění článků 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020 ⁽³⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy;
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se Maltská republika domáhá zrušení napadených opatření na základě následujících důvodů.

V rámci prvního žalobního důvodu se žalobkyně domáhá toho, aby Soudní dvůr zrušil čl. 1 odst. 3 nařízení 2020/1055 (pravidlo „návratu vozidel do země původu“) v rozsahu, v němž

- porušuje čl. 91 odst. 2 SFEU ve spojení s článkem 11 SFEU a článkem 37 Listiny základních práv Evropské unie vzhledem k tomu, že byl přijat bez zohlednění dopadů na životní prostředí a má závažné důsledky pro činnosti související s dopravou;
- porušuje čl. 5 odst. 4 SEU a zásadu proporcionality, jelikož se nejedná o méně omezující opatření a způsobuje nepřiměřenou újmu, pokud jde o vztah náklady-výhody z hlediska životního prostředí a činností souvisejících s dopravou.

V rámci druhého žalobního důvodu se žalobkyně domáhá toho, aby Soudní dvůr zrušil čl. 2 odst. 4 písm. a) nařízení 2020/1055 (pravidlo „přestávek při kabotáži“) v rozsahu, v němž

- porušuje čl. 91 odst. 2 SFEU tím, že žalovaní přehlédli závažný dopad opatření na činnosti související s dopravou;
- porušuje čl. 5 odst. 4 SEU a zásadu proporcionality tím, že významně omezuje schopnost přepraveců optimalizovat svou logistiku a zajistit hladký provoz plavidel;

- porušuje články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie a zásadu rovného zacházení, jelikož bez objektivního odůvodnění nezohledňuje zvláštnosti ostrovního členského státu a jeho trh dopravy zboží.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, s. 51).
(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. L 300, s. 72).
(³) Úř. věst. 2020, L 249, s. 17.

Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-553/20)

(2021/C 19/40)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit čl. 1 bod 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (¹);
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, v případě, že by Soudní dvůr rozhodl, že napadené ustanovení nařízení 2020/1054 nelze oddělit od zbytku tohoto nařízení, aniž by se změnila jeho podstata, Polská republika navrhuje, aby bylo nařízení 2020/1054 zrušeno v celém rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika vznáší proti napadenému ustanovení nařízení 2020/1054 následující žalobní důvody:

- 1) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU) svévolným určováním míst, kde si řidiči musí odpočinout;
- 2) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 91 odst. 2 SFEU přijetím opatření bez zohlednění jejich dopadu na kvalitu života a míru zaměstnanosti v určitých regionech, jakož i na fungování dopravní infrastruktury;
- 3) žalobní důvod vycházející z porušení článku 94 SFEU přijetím opatření bez zohlednění ekonomické situace dopravců;
- 4) žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty tím, že napadené ustanovení je formulováno nepřesně a neumožňuje určení povinností, které z něj vyplývají;
- 5) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny základních práv Evropské unie tím, že napadené ustanovení nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí.

Polská republika zejména tvrdí, že napadené ustanovení porušuje zásadu proporcionality. Vzhledem k přijetí nevhodných kritérií určujících místa, kde by si řidiči měli odpočinout, je porušena zásada volného využívání času řidičem během odpočinku, vyplývající z nařízení (ES) č. 561/2006. Současně je na silniční dopravce kladena nadměrná zátěž, což bude mít negativní dopad nejen na situaci jednotlivých podnikatelů, zejména malých a středních, a na trh dopravních služeb, ale také na životní prostředí. Negativní dopady uplatňování napadeného ustanovení pocítí zejména podnikatelé ze zemí nenacházejících se ve středu Evropské unie. Přijaté řešení zároveň není objektivně odůvodněno s ohledem na situaci řidičů. Neodráží ani specifickou povahu regulovaných služeb.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249, s. 1

Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-554/20)

(2021/C 19/41)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit následující ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy:

- a) článek 1 bod 3 v rozsahu, v němž toto ustanovení mění v čl. 5 odst. 1 nařízení 1071/2009 (¹) písmena b) a g),
- b) článek 2 bod 4 písm. a) v rozsahu, v němž toto ustanovení vkládá do článku 8 nařízení 1072/2009 (²) odstavec 2a,
- c) článek 2 bod 5 písm. b) v rozsahu, v němž toto ustanovení vkládá do článku 10 nařízení 1072/2009 odstavec 7;

— uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, pokud Soudní dvůr shledá, že napadená ustanovení nařízení 2020/1055 nelze oddělit od zbytku tohoto nařízení, aniž by se změnila jeho podstata, Polská republika navrhuje, aby bylo nařízení 2020/1055 zrušeno v celém rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika vznáší proti napadeným ustanovením nařízení 2020/1055 následující žalobní důvody:

- 1) s ohledem na článek 1 bod 3 v rozsahu, v němž toto ustanovení mění v čl. 5 odst. 1 nařízení 1071/2009 písmeno b):
 - a) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU), čl. 91 odst. 2 SFEU a článku 94 SFEU tím, že požaduje, aby se vozidla každých osm týdnů vrátila do provozovny,

- b) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny základních práv Evropské unie (Listina) tím, že nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí;

2) s ohledem na článek 1 bod 3 v rozsahu, v němž toto ustanovení mění v čl. 5 odst. 1 nařízení 1071/2009 písmeno g):

- a) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU) zavedením svévolných požadavků týkajících se počtu vozidel, která by silniční dopravci měli mít k dispozici, a počtu řidičů v provozovně v zemi usazení,
- b) žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty zavedením nepřesných požadavků na počet vozidel, která by měli mít silniční dopravci k dispozici, a na počet řidičů v provozovně v zemi usazení,
- c) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny tím, že nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí;

3) s ohledem na čl. 2 bod 4 písm. a):

- a) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU), čl. 91 odst. 2 SFEU a článku 94 SFEU zavedením povinného přerušení výkonu kabotáže,
- b) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny tím, že nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí;

4) s ohledem na čl. 2 bod 5 písm. b):

- a) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU), čl. 91 odst. 2 SFEU a článku 94 SFEU tím, že umožňuje členským státům zavést omezení výkonu kabotáže na počátečních nebo konečných silničních úsecích, které jsou součástí kombinované dopravy mezi členskými státy;
- b) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny tím, že nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí.

Polská republika zejména tvrdí, že napadená ustanovení porušují zásadu proporcionality. Vzhledem k přijetí nevhodných kritérií určujících omezení možnosti vykonávat kabotáž a přepravu mezi zahraničími státy (cross-trade) byla na dopravce uvalena nadměrná zátěž, což bude mít negativní dopad nejen na situaci jednotlivých podnikatelů, trh dopravních služeb, ale také na životní prostředí a fungování dopravní infrastruktury.

Negativní dopady uplatňování napadených ustanovení pocítí zejména podnikatelé ze zemí nenacházejících se ve středu Evropské unie. Přijatá řešení zároveň nejsou objektivně odůvodněna s ohledem na situaci řidičů. Neodrážejí ani zvláštní povahu regulovaných služeb.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. 2009, L 300, s. 51).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. 2009, L 300, s. 72).

Žaloba podaná dne 26. října 2020 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie**(Věc C-555/20)**

(2021/C 19/42)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)*Žalovaní:* Evropský parlament a Rada Evropské unie**Návrhová žádání žalobkyně**

- Zrušit čl. 1 odst. 3, 4, 6 a 7, jakož i článek 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 ⁽¹⁾;
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, pokud Soudní dvůr shledá, že napadená ustanovení směrnice 2020/1057 nelze oddělit od zbytku této směrnice, aniž by se změnila její podstata, Polská republika navrhuje, aby byla tato směrnice zrušena v celém rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika navrhuje, aby byly zrušeny čl. 1 odst. 3, 4, 6 a 7, jakož i článek 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. 2020, L 249, s. 49), a rovněž aby byla Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie uložena náhrada nákladů řízení.

Podpůrně, pokud Soudní dvůr shledá, že napadená ustanovení směrnice 2020/1057 nelze oddělit od zbytku této směrnice, aniž by se změnila její podstata, Polská republika navrhuje, aby byla směrnice 2020/1057 zrušena v celém rozsahu.

Polská republika vznáší proti ustanovením čl. 1 odst. 3, 4, 6 a 7 směrnice 2020/1057 následující žalobní důvody:

- 1) žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU) stanovením nevhodných kritérií pro uplatňování ustanovení směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU na dopravní služby;
- 2) žalobní důvod vycházející z porušení čl. 91 odst. 2 SFEU přijetím opatření bez zohlednění jejich dopadu na kvalitu života a míru zaměstnanosti v určitých regionech, jakož i na fungování dopravní infrastruktury;
- 3) žalobní důvod vycházející z porušení článku 94 SFEU přijetím opatření bez zohlednění ekonomické situace dopravců;
- 4) žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 SFEU a článku 37 Listiny základních práv Evropské unie tím, že nebere v úvahu požadavky ochrany životního prostředí.

Pokud jde o ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice 2020/1057 Polská republika vznáší žalobní důvody vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU), zásady právní jistoty a článku 94 SFEU tím, že byla stanovena příliš krátká doba na provedení této směrnice.

Polská republika zejména tvrdí, že napadená ustanovení porušují zásadu proporcionality. Vzhledem k přijetí nevhodných kritérií určujících, na které řidiče se použijí ustanovení směrnic 96/71/ES a 2014/67/EU, byla na dopravce uvalena nadměrná zátěž, což bude mít negativní dopad nejen na situaci jednotlivých podnikatelů, trh dopravních služeb, ale také na životní prostředí. Negativní dopady uplatňování napadených ustanovení pocítí zejména podnikatelé ze zemí nenacházejících se ve středu Evropské unie. Přijatá řešení zároveň nejsou objektivně odůvodněna s ohledem na situaci řidičů. Neodrážejí ani zvláštní povahu regulovaných služeb.

(¹) Úř. věst. 2020, L 249, s. 49.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 28. října 2020 – SIA Rodl & Partner v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-562/20)

(2021/C 19/43)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administrativā rajona tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA Rodl & Partner

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2015/849 (¹) ve spojení s přílohou III bodem 3 písm. b) této směrnice vykládán v tom smyslu, že tato ustanovení i) automaticky vyžadují, aby poskytovatel externích služeb účetnictví uplatňoval opatření zesílené hloubkové kontroly klienta proto, že klientem je nevládní organizace a osoba zmocněná a zaměstnaná klientem je státním příslušníkem třetí země s vysokým rizikem korupce, v tomto případě Ruské federace, s povolením k pobytu v Lotyšsku, a ii) automaticky vyžadují, aby byl uvedený klient považován za klienta s vyšším stupněm rizika?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, lze mít za to, že uvedený výklad čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2015/849 je přiměřený a tudíž v souladu s čl. 5 odst. 4 prvním pododstavcem Smlouvy o Evropské unii?
- 3) Musí být článek 18 směrnice 2015/849 ve spojení s přílohou III bodem 3 písm. b) této směrnice vykládán v tom smyslu, že stanoví automatickou povinnost uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly klienta ve všech případech, kdy má obchodní partner klienta, nikoli však sám klient, jakoukoliv vazbu na třetí zemi s vysokou mírou korupce, v tomto případě na Ruskou federaci?
- 4) Musí být čl. 13 odst. 1 písm. c) a d) směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby povinná osoba v rámci uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly klienta získala od klienta kopii smlouvy uzavřené mezi tímto klientem a třetí osobou, a posouzení této smlouvy na místě se tudíž považuje za nedostatečné?

- 5) Musí být čl. 14 odst. 5 směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že povinná osoba musí uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly na stávající komerční klienty i v případě, že nebyly zjištěny významné změny okolností klienta a neuplynula lhůta stanovená příslušným orgánem členských států k přijetí nových monitorovacích opatření, a platí tato povinnost pouze ve vztahu ke klientům, kteří jsou považováni za vysoce rizikové?
- 6) Musí být čl. 60 odst. 1 a 2 směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že pokud příslušný orgán zveřejní informace o rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení uvedené směrnice, proti němuž již nelze podat opravný prostředek, je povinen zajistit přesný soulad zveřejněných informací s informacemi uvedenými v rozhodnutí?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. 2015, L 141, s. 73).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 21. října 2020 – PF, MF
v. Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority**

(Věc C-564/20)

(2021/C 19/44)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: PF, MF

Odpůrci: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Předběžné otázky

1. Oznamuje orgán jednotné kontroly v členském státě při předávání a ověřování informací pro Evropskou komisi podle čl. 33 odst. 2 písm. a) a článku 34 nařízení o kontrolním režimu (¹) pouze údaje o úlovcích v určitém lovišti zaznamenané rybáři podle článků 14 a 15 tohoto nařízení, pokud má orgán jednotné kontroly odůvodněně za to, že zaznamenané údaje jsou značně nespolehlivé, nebo je oprávněn použít přiměřené, vědecky platné metody, aby zpracoval a ověřil zaznamenané údaje a získal tak přesnější údaje o odlovu pro účely oznámení Evropské komisi?
2. Může orgán jednotné kontroly legálně používat jiné zdroje údajů, jako jsou licence k rybolovu, oprávnění k rybolovu, údaje ze systému sledování plavidel, prohlášení o vykládce, prodejní doklady a přepravní doklady, pokud to z opodstatněných důvodů považuje za vhodné?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 29. října 2020 –
DS v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-565/20)

(2021/C 19/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: DS

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Općinskim građanskim sudem u Zagrebu
(Chorvatsko) dne 29. října 2020 – A. H. v. Zagrebačka banka d.d.**

(Věc C-567/20)

(2021/C 19/46)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud:

Općinski građanski sud u Zagrebu

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: A.H.

Žalovaná: Zagrebačka banka d.d.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾, jak je vyložen v judikatuře Soudního dvora, zejména v rozsudku Dunai (C-118/17), vykládán v tom smyslu, že zásah zákonodárce do vztahů mezi spotřebitelem v postavení úvěrovaného a bankou nemůže spotřebitele připravit o jejich právo napadnout u soudu ujednání původní smlouvy nebo smluvního dodatku uzavřeného na základě zákona, aby následně mohli uplatnit nárok na vydání veškerého prospěchu neoprávněně získaného bankou na úkor spotřebitelů v důsledku zneužívajících smluvních ujednání, pokud v důsledku zásahu zákonodárce spotřebitelé dobrovolně přistoupili na změnu původního smluvního vztahu na základě zákonné povinnosti banky poskytnout takovou možnost spotřebitelům, a nikoli přímo na základě zákona, jehož prostřednictvím zákonodárce zasáhl, jako tomu bylo ve věci Dunai?

- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, má vnitrostátní soud, který rozhoduje ve sporu mezi dvěma subjekty, a sice úvěrovaným a bankou, a nemůže ustanovení vnitrostátního zákona, tj. Zákon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (zákon o změně a doplnění zákona o spotřebitelském úvěru), tak jak jej vykládá Vrhovni sud (Nejvyšší soud), vyložit v souladu s požadavky směrnice 93/13, možnost či povinnost – na základě této směrnice a článků 38 a 47 Listiny základních práv Evropské unie – vyloučit použití tohoto vnitrostátního zákona, tak jak jej vykládá Vrhovni sud (Nejvyšší soud)?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Aquind v. ACER

(Věc T-735/18) ⁽¹⁾

(„Energetika – Článek 17 nařízení (ES) č. 714/2009 – Rozhodnutí ACER, kterým se zamítá žádost o výjimku týkající se nových propojení elektrických sítí – Odvolání podané k odvolacímu senátu ACER – Intenzita přezkumu“)

(2021/C 19/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aquind Ltd (Wallsend, Spojené království) (zástupci: S. Goldberg, C. Davis, solicitors, a E. White, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (zástupci: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux a A. Hofstadter, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu ACER A-001-2018 ze dne 17. října 2018, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ACER č. 05/2018 ze dne 19. června 2018, kterým se zamítá žádost o výjimku týkající se propojovacího vedení spojujícího britskou a francouzskou přenosovou soustavu elektriny, a na zrušení uvedeného rozhodnutí ACER.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí odvolacího senátu Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) A-001-2018 ze dne 17. října 2018 se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) ACER ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Aquind Ltd.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 18.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Topcart v. EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Věc T-377/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL – Starší národní obrazová ochranná známka CARL TOUCH – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 19/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Topcart GmbH (Wiesbaden, Německo) (zástupce: M. Hoffmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Carl International (Limonest, Francie) (zástupkyně: B. Müller, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. dubna 2019 (věc R 1826/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Carl International a Topcart.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Topcart GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – Topcart v. EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Věc T-378/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL – Starší národní obrazová ochranná známka CARL TOUCH – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 19/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Topcart GmbH (Wiesbaden, Německo) (zástupce: M. Hoffmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Carl International (Limonest, Francie) (zástupkyně: B. Müller, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. dubna 2019 (věc R 1617/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Carl International a Topcart.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Topcart GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2020 – LG Electronics v. EUIPO – Staszewski (K7)(Věc T-21/20) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie K7 – Starší slovní ochranná známka Evropské unie k7 – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost výrobků – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2021/C 19/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LG Electronics, Inc (Soul, Jižní Korea) (zástupkyně: R. Schiffer, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Miłosz Staszewski (Vratislav, Polsko) (zástupkyně: E. Gryc-Zerych, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. října 2019 (věc R 401/2019-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi M. Staszewskim a společností LG Electronics.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti LG Electronics se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. listopadu 2020 – UG v. Komise(Věc T-571/17) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Smlouva na dobu neurčitou – Článek 47 písm. c) bod i) PŘOZ – Vypověď – Dohoda o vyčíslené výši náhrady újmy – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2021/C 19/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: UG (zástupci: M. Richard a P. Junqueira de Oliveira, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Radu Bouyon a B. Mongin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU znějící jednak na neplatnost rozhodnutí ze dne 17. října 2016, kterým Úřad Komise pro infrastrukturu a logistiku v Lucemburku (OIL) vypověděl pracovní smlouvu žalobkyně podle článku 47 písm. c) bodu i) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie s účinností od 20. srpna 2017, a jednak na náhradu majetkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v návaznosti na toto rozhodnutí, jakož i nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěla z důvodu ponižujícího zacházení, kterému byla vystavena z důvodu své odborové činnosti a čerpání rodičovské dovolené.

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout o částce peněžité náhrady související s rozhodnutím ze dne 17. října 2016, kterým Úřad Komise pro infrastrukturu a logistiku v Lucemburku (OIL) vypověděl pracovní smlouvu UG.
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených UG. UG ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 357, 23.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. října 2020 – Gáspár v. Komise**(Věc T-827/19) (¹)****(„Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Převod vnitrostátních nároků na důchod – Stížnost podaná po uplynutí lhůty tří měsíců uvedené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu – Neexistence omluvitelného omylu – Zjevná nepřípustnost“)****(2021/C 19/52)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Norbert Gáspár (Mensdorf, Lucembursko) (zástupce: R. Wardyn, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise (zástupci: B. Mongin a M. Brauhoff, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí úřadu Komise pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) ze dne 23. května 2018, které potvrzuje převod důchodových nároků, které žalobce nabyl před vstupem do služby pro Unii, do důchodového systému orgánů Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná
- 2) Norbertu Gáspárovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. listopadu 2020 – Buxadé Villalba a další v. Parlament**(Věc T-32/20) (¹)****(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Poslanec Evropského parlamentu – Vzetí na vědomí zvolení dvou španělských zástupců za poslance Evropského parlamentu ze strany Parlamentu – Aktivní legitimace dalších tří poslanců Evropského parlamentu – Nedostatek bezprostředního dotčení – Návrh směřující k vydání deklaratorního rozsudku – Žaloba zčásti nepřípustná a zčásti předložená soudu, který je zjevně nepříslušný k jejímu projednání“)****(2021/C 19/53)***Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobci:* Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Španělsko) María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (zástupkyně: M. Castro Fuertes, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz a C. Burgos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení vzetí na vědomí zvolení Carlese Puigdemonta i Casamajó a Antoniho Comín i Oliverese za poslance Evropského parlamentu ze strany Parlamentu, oznámené předsedou Parlamentu na plenárním zasedání dne 13. ledna 2020.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zčásti nepřijatelná a zčásti předložená soudu, který je zjevně nepřislušný k jejímu projednání.
- 2) O návrzích na vedlejší účastenství Španělského království, Carlese Puigdemonta i Casamajó a Antoniho Comín i Oliverese již není důvodné rozhodnout.
- 3) Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi a María Esperanza Araceli Aguilar Pinar poneseou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.
- 4) Španělské království, Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres poneseou náklady řízení spojené s jejich příslušnými návrhy na vedlejší účastenství.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Isopix v. Parlament

(Věc T-163/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejné zakázky na služby – Nabídkové řízení – Poskytování fotografických služeb – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jinému uchazeči – Zrušení zadávacího řízení – Částečný zánik předmětu sporu – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci – Příkaz – Žaloba zčásti podaná soudu, který je zjevně nepřislušný k jejímu projednání“)

(2021/C 19/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Isopix SA (Ixelles, Belgie) (zástupci: P. Van den Bulck a J. Fahner, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: K. Wójcik a E. Taneva, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. března 2020, kterým se zamítá nabídka předložená žalobkyní v rámci zadávacího řízení COMM/DG/AWD/2019/854, nadepsaného „Poskytování fotografických služeb – Fotografické zachycení aktualit a institucionálních činností Evropského parlamentu“ a které ji informuje o zadání zakázky jinému uchazeči a dopisu Parlamentu ze dne 17. dubna 2020, který ji informuje o tom, že její nabídka na veřejnou zakázku COMM/DG/AWD/2019/854 byla odmítnuta z důvodu, že nespĺňovala kritéria výběru týkající se finanční a hospodářské způsobilosti, a dále návrh primárně na základě 266 SFEU znějící na to, aby byl Parlamentu uložen nový přezkum nabídek, a podpůrně na základě článku 268 SFEU znějící na uložení náhrady škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla.

Výrok

- 1) Není namístě rozhodnout o žalobě, která se týká zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. března 2020, kterým se zamítá nabídka předložená společností Isopix SA v rámci zadávacího řízení COMM/DG/AWD/2019/854, nadepsaného „Poskytování fotografických služeb – Fotografické zachycení aktualit a institucionálních činností Evropského parlamentu“ a které ji informuje o zadání zakázky jinému uchazeči a dopisu Parlamentu ze dne 17. dubna 2020, který ji informuje o tom, že její nabídka na veřejnou zakázku COMM/DG/AWD/2019/854 byla odmítnuta z důvodu, že nesplňovala kritéria výběru týkající se finanční a hospodářské způsobilosti.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá, protože byla podána soudu, který je zjevně nepřislusný k jejímu projednání.
- 3) Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2020 – González Calvet v. SRB

(Věc T-257/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová politika – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků – Rozhodnutí odmítající přiznat dotčeným akcionářům a věřitelům finanční náhradu – Nedodržení formálních náležitostí – Článek 76 písm. d) jednacího řádu – Zjevná nepřipustnost“)

(2021/C 19/55)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Ramón González Calvet (Barcelona, Španělsko) a Joan González Calvet (Barcelona) (zástupce: P. Molina Bosch, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: S. Branca, J. King, L. Forestier a E. Muratori, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, F. Louisem, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros a L. Hesse, advokáty)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2020/52 ze dne 17. března 2020, kterým se stanoví, zda je třeba poskytnout odškodnění akcionářům a věřitelům, kterých se dotýkají opatření k řešení krize přijatá ve vztahu k Banco Popular Español, SA.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) O návrhu Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastník není již důvodné rozhodovat.
- 3) Ramón González Calvet a Joan González Calvet ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí, s výjimkou nákladů řízení souvisejících s návrhem Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

- 4) Ramón González Calvet, Joan González Calvet, Jednotný výbor pro řešení krizí a Španělské království ponesou vlastní náklady řízení související s návrhem Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. listopadu 2020 – Moloko Beverage v. EUIPO – Nexus Liquids (moloko)

(Věc T-383/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 19/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Moloko Beverage GmbH (Göppingen, Německo) (zástupkyně: D. Wieland, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Nexus Liquids GmbH (Bad Salzungen, Německo) (zástupce: F. Schembecker, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2020 (věc R 1485/2019-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Nexus Liquids a Moloko Beverage.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společnosti Moloko Beverage GmbH a Nexus Liquids GmbH ponesou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Facebook Ireland v. Komise

(Věc T-451/20 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Zvážení zájmů“)

(2021/C 19/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors a T. Oeyen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Conte, C. Urraca Caviedes a C. Sjödin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2020) 3011 final ze dne 4. května 2020 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40628 – Praktiky společnosti Facebook týkající se dat).

Výrok

- 1) Vykonatelnost článku 1 rozhodnutí Evropské komise C(2020) 3011 final ze dne 4. května 2020 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40628 – Praktiky společnosti Facebook týkající se dat) se odkládá v rozsahu, ve kterém se v něm formulovaná povinnost týká dokumentů, které nesouvisí s obchodní činností společnosti Facebook Ireland Ltd a obsahují citlivé osobní údaje, a v rozsahu, ve kterém nebyl proveden postup uvedený v bodě 2.
- 2) Společnost Facebook Ireland určí, které dokumenty obsahují údaje uvedené v bodě 1 a předá je Komisi na samostatném elektronickém nosiči. Tyto dokumenty budou následně umístěny do virtuální datové místnosti, která bude přístupná co možná nejomezenějšímu počtu členů vyšetřovací komise za (virtuální či fyzické) přítomnosti odpovídajícího počtu advokátů společnosti Facebook Ireland. Členové vyšetřovací komise dotčené dokumenty prozkoumají a vyhodnotí, přičemž advokátům společnosti Facebook Ireland umožní, aby před založením dokumentů, které budou považovány za relevantní, do spisu, tyto dokumenty okomentovali. V případě neshody ohledně kvalifikace určitého dokumentu budou mít advokáti společnosti Facebook Ireland právo vysvětlit důvody svého nesouhlasu. V případě přetrvávající neshody bude moci společnost Facebook Ireland požádat ředitele pro informace, komunikace a média působícího u generálního ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž o zahájení arbitráže.
- 3) Návrh na předběžné opatření se ve zbývající části zamítá.
- 4) Usnesení ze dne 24. července 2020, Facebook Ireland v. Komise (T-451/20 R), se zrušuje.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. října 2020 – Facebook Ireland v. Komise

(Věc T-452/20 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Zvážení zájmů“)

(2021/C 19/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors a T. Oeyen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Conte, C. Urraca Caviedes a C. Sjödin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2020) 3013 final ze dne 4. května 2020 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40684 – Facebook Marketplace).

Výrok

- 1) Vykonatelnost článku 1 rozhodnutí Evropské komise C(2020) 3013 final ze dne 4. května 2020 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40684 – Facebook Marketplace) se odkládá v rozsahu, ve kterém se v něm formulovaná povinnost týká dokumentů, které nesouvisí s obchodní činností společnosti Facebook Ireland Ltd a obsahují citlivé osobní údaje, a v rozsahu, ve kterém nebyl proveden postup uvedený v bodě 2.
- 2) Společnost Facebook Ireland určí, které dokumenty obsahují údaje uvedené v bodě 1 a předá je Komisi na samostatném elektronickém nosiči. Tyto dokumenty budou následně umístěny do virtuální datové místnosti, která bude přístupná co možná nejomezenějšímu počtu členů vyšetřovací komise za (virtuální či fyzické) přítomnosti odpovídajícího počtu advokátů společnosti Facebook Ireland. Členové vyšetřovací komise dotčené dokumenty prozkoumají a vyhodnotí, přičemž advokátům společnosti Facebook Ireland umožní, aby před založením dokumentů, které budou považovány za relevantní, do spisu, tyto dokumenty okomentovali. V případě neshody ohledně kvalifikace určitého dokumentu budou mít advokáti společnosti Facebook Ireland právo vysvětlit důvody svého nesouhlasu. V případě přetrvávající neshody bude moct společnost Facebook Ireland požádat ředitele pro informace, komunikace a média působícího u generálního ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž o zahájení arbitráže.
- 3) Návrh na předběžné opatření se ve zbývající části zamítá.
- 4) Usnesení ze dne 24. července 2020, Facebook Ireland v. Komise (T-452/20 R), se zrušuje.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 30. září 2020 – LA International Cooperation v. Komise**(Věc T-609/20)**

(2021/C 19/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: LA International Cooperation Srl (Milán, Itálie) (zástupci: B. O'Connor, Solicitor, a M. Hommé, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2020, které bylo adresováno přímo žalobkyni (dále jen „napadené rozhodnutí“) a kterým byla žalobkyně vyloučena z účasti v zadávacích řízeních v rámci rozpočtu EU a 11. Evropského rozvojového fondu nebo z výběru za účelem vynakládání finančních prostředků Unie podle nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ a za účelem vynakládání finančních prostředků v rámci Evropského rozvojového fondu podle nařízení (EU) 2018/1877 ⁽²⁾, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šestnáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, zákazu zneužití práva, povinnosti náležité péče a nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽³⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že OLAF nejednal správně s žalobkyní, čímž porušil právo na obhajobu, povinnost náležité péče a právo na spravedlivý proces.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článků 7 a 9 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a práva na řádnou správu, povinnosti náležité péče a práva na spravedlivý proces.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení o úřadu OLAF a práva na spravedlivý proces a povinnosti uvést odůvodnění.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že OLAF jednal v rozporu s čl. 7 odst. 8 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a zásadou řádné správy.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení čl. 9 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a práva na řádnou správu.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů jednala v rozporu s články 41, 47, 48 a 54 Listiny základních práv, když provedla předběžnou právní kvalifikaci skutečností zjištěných úřadem OLAF.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že na základě upravené závěrečné zprávy úřadu OLAF nemohla komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů učinit nezávislé rozhodnutí nebo řádně posoudit význam návrhů žalobkyně v rozporu se zásadou řádné správy a články 135 až 143 finančního nařízení.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že lobbování ani podílové odměny nejsou samy o sobě protiprávní a vyvozením tohoto závěru byla porušena zásada řádné správy.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že jádro závěrů uvedených v napadeném rozhodnutí ve vztahu k žalobkyni je stíženo vadami spočívajícími v tom, že komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů a orgán oprávněný ke jmenování (DG NEAR) jednali v rozporu se základními právy žalobkyně a zejména v rozporu se zásadami řádné správy a povinností náležité péče a že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z porušení čl. 13 odst. 2 jednacího řádu komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů a práva na obhajobu.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z toho, že komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů musela mít k dispozici jiné informace, než upravenou závěrečnou zprávu v rozporu s čl. 13 odst. 2 jednacího řádu komise pro systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů.
13. Třináctý žalobní důvod vychází z toho, že upravená závěrečná zpráva úřadu OLAF byla upravena v takovém rozsahu, který je v rozporu se zásadou řádné správy, povinností náležité péče a právem na spravedlivý proces.
14. Čtrnáctý žalobní důvod vychází z toho, že sankce byla stanovena ve výši, která byla ovlivněna různými porušeními nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, finančního nařízení a základních právních zásad.
15. Patnáctý žalobní důvod vychází z toho, že z upravené závěrečné zprávy nevyplývá, že životopis znalce byl zfalšovaný nebo vymyšlený, a napadené rozhodnutí je tudíž v tomto bodě neopodstatněné a v rozporu se zásadami řádné správy, povinností náležité péče a práva na obhajobu.

16. Šestnáctý žalobní důvod vychází z toho, že zpráva úřadu OLAF o operativní analýze byla nedostatečná pro zamýšlené účely a porušila zásady řádné správy a právo na obhajobu.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).
- (²) Nařízení Rady (EU) 2018/1877 ze dne 26. listopadu 2018 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond a o zrušení nařízení (EU) 2015/323 (Úř. věst. 2018, L 307, s. 1).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. října 2020 – OG v. EDA

(Věc T-632/20)

(2021/C 19/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: OG (zástupci: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, advokáti)

Žalovaná: Evropská obranná agentura (EDA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské obranné agentury ze dne 13. prosince 2019 o nezařazení žalobkyně na rezervní seznam kandidátů vhodných k přijetí,
- zrušil rozhodnutí ředitele EDA, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně proti rozhodnutí EDA ze dne 13. prosince 2019, a to v rozsahu, v němž obsahuje dodatečné odůvodnění, a
- uložil náhradu ve výši 3 000 eur (tři tisíce eur) za nemajetkovou újmu vzniklou žalobkyni,
- rozhodl, že žalovaná ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatné procesní náležitosti spočívající v povinnosti uvést odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení, transparentnosti, objektivnosti a řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení oznámení o volném pracovním místě, z protiprávního či nedostatečného odůvodnění a ze zjevně nesprávného posouzení ohledně kvalifikace žalobkyně pro obsazované pracovní místo.

Žaloba podaná dne 20. října 2020 – Leonine Distribution v. Komise**(Věc T-641/20)**

(2021/C 19/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Leonine Distribution GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: J. Kreile, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2020) 5515 final ze dne 10. srpna 2020, kterým se přezkoumává legalita aktu Výkonné agentury pro vzdělávání kulturu a audiovizuální oblast v souladu s nařízením Rady (ES) 58/2003 ⁽¹⁾;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů:

1. První žalobní důvod vycházející z pochybení Komise při výkladu znění dokumentů výzvy.
 - Ze znění nelze učinit závěr, že rozhodující pro klasifikování žadatele jako Evropské společnosti je státní příslušnost „konečných akcionářů“ a nikoli pouze přímých akcionářů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně neakceptovala KKR European Fund IV LP jako konečného evropského vlastníka LEONINE Distribution.
 - Žalobkyně tvrdí, že již Výkonná agentura pro vzdělávání kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) má za to, že na KKR European Fund IV LP je třeba pohlížet jako na „konečného vlastníka“ žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně založila své rozhodnutí na údajném nedostatku informací o akcionářské struktuře KKR European Fund IV LP.
 - Pro účely posouzení způsobilosti žalobkyně není důležitá podrobná struktura jednotlivých investorů fondu, ale pouze – zajištěný – většinový podíl evropských akcionářů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise dostatečně nezohlednila skutkové okolnosti případu a cíle nařízení EU č. 1295/2013 („nařízení o kreativní Evropě“) ⁽²⁾
 - Komise své rozhodnutí založila na nedoloženém tvrzení, že požadované finance budou převedeny do třetích zemí;
 - Komise ve svém rozhodnutí nezkoumala cíle finančních předpisů.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise odporuje cílům použitelných pokynů o financování.
 - Neakceptování způsobilosti žalobkyně získat financování je neslučitelné s cíli nařízení o kreativní Evropě.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise odporuje pojmu „Evropské dílo“ v nařízení o kreativní Evropě.
- Pojem „evropské dílo“, který je definován ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽³⁾ je obecně srozumitelný a není slučitelný s restriktivním pojetím Komise, co se týče způsobilosti získat financování.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise porušuje zásadu proporcionality.
- Poskytnutí financování z programu MEDIA by bylo za podmínky jeho využití v souladu s předpisy o financování stejně účinné a méně omezující řešení.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise neoprávněně nezohlednila další informace, které žalobkyně zaslala v dopise ze dne 15. července 2020.
- Komise měla zohlednit vyjádření žalobkyně, jelikož nebylo předloženo pozdě a nebylo tak vyloučeno.

-
- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 221).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – NU v. EUIPO

(Věc T-650/20)

(2021/C 19/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: NU (zástupci: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 1. dubna 2020 o neobnovení smlouvy žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nemajetkové újmy ve výši 20 000 eur (dvacet tisíc eur) v důsledku rozhodnutí o neobnovení její smlouvy;
- uložil žalovanému, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z chybějící pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních záležitostí v rozsahu, v němž nezohlednil hodnotící zprávu z roku 2019 v rámci dialogu předcházejícího přijetí sporného rozhodnutí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti řádné péče v rozsahu, v němž administrativa nezohlednila ani zdravotní problémy žalobkyně, ani hodnotící zprávu z roku 2019, ani všechna právní kritéria umožňující posoudit pracovní výkon žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávního odůvodnění a zjevně nesprávného posouzení.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z protiprávního postupu před zahájením soudního řízení, který nevedl k náležitému přezkumu rozhodnutí ze dne 15. července 2020 orgánem oprávněným ke jmenování.

Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Silex v. Komise a EASME

(Věc T-654/20)

(2021/C 19/63)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapešť, Maďarsko) (zástupkyně: Á. Baratta, advokátka)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro malé a střední podniky (EASME)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil výzvu k úhradě č. 3242009492 vydanou EASME dne 18. srpna (dále jen „výzva k úhradě“) v rozsahu, v němž požaduje zaplacení 55 454,44 eur;
- zrušil dopis ze dne 18. srpna 2020 se značkou Ref. Ares(2020)4309529 (dále jen „dopis“), zaslaný EASME společně s výzvou k úhradě, v rozsahu, v němž požaduje vrácení 48 238,75 eur za uvolnění příspěvku do záručního fondu;
- zrušil dopis zaslaný společně s výzvou k úhradě v rozsahu, v němž konečný finanční výkaz zaslaný v tomto dopise označuje přímé personální náklady ve výši 210 423,11 eur za nezpůsobilé;
- zrušil dopis zaslaný společně s výzvou k úhradě v rozsahu, v němž konečný finanční výkaz zaslaný v tomto dopise označuje nepřímé náklady ve výši 52 605,78 eur za nezpůsobilé;
- uložil EASME a Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění.

EASME nesplnila povinnost uvést odůvodnění, jelikož právně neodůvodnila požadavky obsažené ve výzvě k úhradě a v dopise s ní zaslaném.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy.

EASME porušila zásadu řádné správy tím, že:

- neodpověděla věcně na technické zprávy a návrhy žalobkyně, ani na žádosti žalobkyně o změnu smlouvy;

- nezajistila, aby byl v kritické fázi projektu k dispozici *project officer*;
- porušila článek 40 nařízení (EU) č. 1290/2013 ⁽¹⁾ v souvislosti s využitím nezávislých odborníků, o kterém hovoří jeho odstavec 2, a požadavky uvedenými v odstavci 3, pokud jde o střet zájmů nezávislých odborníků.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

EASME se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když v referenčním seznamu předaném společně s výzvou k úhradě konstatovala, že projekt v zásadě nesplňuje celkové technické a obchodní cíle, v důsledku skutečností a dokumentů, které nebyly při tomto posouzení zohledněny.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedodržení požadavků na přiměřenost.

EASME nedodržela požadavky na přiměřenost, když označila za nezpůsobilé výdaje ve výši celkem 263 028,89 eur z výdajů 804 020,75 eur deklarovaných žalobkyní.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedodržení požadavku řádného finančního řízení a zejména požadavku hospodárnosti, efektivnosti a účinnosti.

EASME nezohlednila argumenty žalobkyně ohledně vývoje potřeb trhu a z toho plynoucí potřeby změnit projekt.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 81).

Žaloba podaná dne 30. října 2020 – NV v. eu-LISA

(Věc T-661/20)

(2021/C 19/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: NV (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 3. února 2020 v rozsahu, v němž žalobci ukládá důtku;
- případně, zrušil rozhodnutí ze dne 3. srpna 2020, kterým se zamítá stížnost žalobce ze dne 9. dubna 2020;
- uložil žalované povinnost nahradit žalobci nemajetkovou újmu, vyčíslenou *ex aequo et bono* na částku 5 000 eur;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, námitka protiprávnosti ve vztahu k rozhodnutí správní rady (2015-014) o správních vyšetřováních ze dne 28. ledna 2015.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a práva být vyslechnut a dále z porušení povinnosti mlčenlivosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článků 12, 12a, 17 a 19 služebního řádu, z porušení zásady řádné správy a ze zjevně nesprávného posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 10 přílohy IX služebního řádu o disciplinárním řízení a z porušení povinnosti řádné péče.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2020 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)**(Věc T-670/20)****(2021/C 19/65)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sam McKnight Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie COOL GIRL – Přihláška č. 16 681 975

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. srpna 2020, ve věci R 689/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, a vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastník společnost Carolina Herrera, i je uložil i dalšímu účastníkovi.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2020 – Celler Lagravera v. EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(Věc T-673/20)**

(2021/C 19/66)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Celler Lagravera, SLU (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. L. Rivas Zurdo, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Španělsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Cíclic – přihláška č. 17 948 980*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. srpna 2020 ve věci R 465/2020-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž tím, že zamítá odvolání podané společností Celler Lagravera, SLU, potvrzuje rozhodnutí námitkového oddělení č. B 3 071 125, kterým bylo vyhověno námitkám podaným proti všem výrobkům ochranné známky Evropské unie č. 7 948 980 Cíclic (obrazové) označující „vína“ v třídě 33; a
- uložil protistraně nebo protistranám náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod*Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.*

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2020 – Leonardo SpA v. Frontex**(Věc T-675/20)**

(2021/C 19/67)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Leonardo SpA (Řím, Itálie) (zástupci: M. Esposito, F. Caccioppoli a G. Calamo, advokáti)*Žalovaná:* Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál ve věci samé po přezkoumání dokumentů, kterých se týká žádost o přístup, a po nařízení jejich zpřístupnění nebo předložení, zrušil napadené rozhodnutí, a v důsledku toho nařídil agentuře FRONTEX, aby jí bez dalšího prodlení poskytla přístup k dokumentům, kterých se žádost o přístup týká, a uložil agentuře Frontex náhradu nákladů řízení.*

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti zamítnutí žádosti o přístup k dokumentům týkajících se zadávacího řízení FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG, jež je předmětem řízení probíhajícího před Tribunálem Evropské unie ve věci T-849/19 (včetně rozhodnutí o zadání zakázky, zápisů ze zadávacího řízení, dokumentace předložené úspěšným uchazečem a všech ostatních dokumentů založených do spisu z daného řízení).

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává porušení čl. 4 odst. 1 písm. b), odst. 2 první odrážky a odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. 2014, L 94, s. 1) a Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65), a zejména článků 28 a 21, článku 161 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1), rozhodnutí správní rady agentury Frontex č. 19 ze dne 23. července 2019 a článku 89 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. 2019, L 122, s. 1).

Podpůrně žalobkyně agentuře FRONTEX vytýká, že jí neposkytla ani částečný přístup k dokumentům.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2020 – Dr. August Wolff v. EUIPO – Combe International (Vagisan)

(Věc T-679/20)

(2021/C 19/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Combe International Ltd (New York, New York, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky Vagisan – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 10 985 168

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2020, ve věci R 2459/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení EUIPO č. 000018101 C ze dne 11. září 2019;
- uložil EUIPO a případně vedlejší účastníci řízení náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2020 – Novelis v. Komise

(Věc T-680/20)

(2021/C 19/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (zástupci: S. Völcker, T. Caspary a R. Benditz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu nebo částečně rozhodnutí Komise ze dne 31. srpna 2020 ve věci M.9076 – Novelis/Aleris, kterým byla zamítnuta žádost společnosti Novelis o prodloužení lhůty o jeden měsíc v souladu s bodem 49 závazků přijatých ve spise Novelis/Aleris;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí bylo přijato zástupcem generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž a nikoli sborem komisařů, což je v rozporu se zásadou kolegiality.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnut.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění, které brání žalobkyni účinně uplatnit své právo na obhajobu.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je stíženo několika zjevnými nesprávnými posouzeními a nezohledňuje, že žalobkyně měla oprávněné důvody k žádosti o prodloužení lhůty. Krom toho, podle žalobkyně, napadené rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality vzhledem k právním účinkům, které vyvolává a ke skutečnosti, že byla k dispozici méně omezující opatření.
-

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2020 – OC v. ESVČ**(Věc T-681/20)**

(2021/C 19/70)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* OC (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)*Žalovaná:* Evropská služba pro vnější činnost**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
v důsledku toho,
- zrušil rozhodnutí ze dne 27. ledna 2020 v rozsahu, v němž jím byla zamítnuta její žádost ze dne 27. září 2019 o náhradu škody;
- bude-li to nutné, zrušil rozhodnutí ze dne 4. srpna 2020 v rozsahu, v němž jím byla zamítnuta její stížnost ze dne 17. dubna 2020;
- uložil žalované nahradit žalobkyni její nemajetkovou a finanční újmu, jejíž výše se v souladu se zásadou *ex aequo et bono* odhaduje na 20 000, resp. na 580 889 eur;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 22a služebního řádu úředníků Evropské unie, porušení článku 3.3 listiny úkolů a povinností správců zálohových účtů ESVČ, porušení článku 3 kodexu profesních standardů finančních ověřovatelů ESVČ a porušení článku 2 rozhodnutí PROC HR(2011)008 vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí. Žalobkyně v této souvislosti zejména tvrdí, že o jejím přeložení bylo rozhodnuto, aniž by byla dodržena zásada rovnocennosti pracovních míst, a že vzhledem k okolnostem projednávané věci její přeložení nebylo odůvodněno zájmem služby.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut a povinnosti uvést odůvodnění, jakož i z porušení ochrany osobních údajů a práva na respektování soukromého života.

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)**(Věc T-682/20)**

(2021/C 19/71)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakousko) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství 1 451 421-0185

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2020, ve věci R 1650/2019-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 5 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení článku 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 62 druhé věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 62 první věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)

(Věc T-683/20)

(2021/C 19/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakousko) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství 1 457 113 0405

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2020, ve věci R 1648/2019-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 5 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- porušení článku 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- porušení článku 62 druhé věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- porušení článku 62 první věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Legero Schuhfabrik v. EUIPO – Rieker Schuh (obuv)

(Věc T-684/20)

(2021/C 19/73)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakousko) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 1 457 113-0075

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2020, ve věci R 1649/2019-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 5 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení článku 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 62 druhé věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 62 první věty nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Jinan Meide Casting a další v. Komise**(Věc T-687/20)**

(2021/C 19/74)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Ťi-nan, Čína) a 10 dalších žalobců (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1210, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny a z litiny s kuličkovým grafitem se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve věci T-650/17 ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009] ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽²⁾ (dále jen „základní nařízení“) a obecné zásady zákazu zpětné účinnosti. Žalobkyně tvrdí, že podle čl. 10 odst. 1 základního nařízení a vzhledem k tomu, že napadené nařízení vstoupilo v platnost dne 22. srpna 2020, mohla být cla uplatněna pouze na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu od 22. srpna 2020. Ustanovení v tomto napadeném nařízení, která stanoví uložení a výběr cel od 15. května 2013, tedy údajně porušují čl. 10 odst. 1 základního nařízení a obecnou zásadu zákazu zpětné účinnosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady zákazu zpětné účinnosti unijních aktů a obecné zásady právní jistoty.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise přijetím napadeného rozhodnutí porušila článek 266 SFEU, jelikož nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby vyhověla rozsudku Tribunálu ve věci T-650/17. Zejména tím, že znovu uložila cla od 15. května 2013, napadené nařízení údajně nezohlednilo skutečnost, že tento rozsudek zrušil nařízení (EU) 2017/1146 ⁽³⁾ v plném rozsahu, pokud jde o Jinan Meide Casting Co. Ltd (dále jen „JMCC“), což vedlo k tomu, že cla uložená společnosti JMCC byla se zpětnou účinností vymazána z unijního právního řádu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise uložením cel se zpětnou účinností namísto přijetí méně omezujících opatření uložení cla pouze v budoucnosti, překročila meze toho, co je nezbytné pro výkon rozsudku Tribunálu ve věci T-650/17 a porušila zásadu proporcionality a čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí porušilo právo na účinný právní prostředek, které představuje obecnou zásadu unijního práva zakotvenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Podle žalobkyně bylo nejučinnějším prostředkem na nápravu protiprávního uložení cla za jejich dovoz zrušení a vrácení cla, které bylo neoprávněně zapláceno, v plné výši.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise na základě napadeného nařízení ukládá clo za období, za které je takové clo promlčeno podle článku 103 celního kodexu Unie ⁽⁴⁾, který stanoví promlčecí dobu tří let ode dne dovozu za účelem výběru tohoto cla.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že celní evidence výrobků společnosti JMCC neoprávnilo Komisi uložit cla se zpětnou účinností v této věci. Podle žalobkyně Komise neměla rovněž pravomoc uložit povinnost evidence a povinnost evidovat dovozy výrobků společnosti JMCC byla uložena v rozporu s čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020 L 274, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. 2009 L 343, s. 51.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1146 ze dne 28. června 2017, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd (Úř. věst. L 166, 29.6.2017, s. 23).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2020 – Freshly Cosmetics v. EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Věc T-688/20)

(2021/C 19/75)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Španělsko) (zástupce: P. Roiger Bellostes, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Francisco Misiego Blázquez (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie IDENTITY BEAUTY – Přihláška č. 17 913 910

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. září 2020 ve věci R 205/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a potvrdil zápis ochranné známky Evropské unie č. 17 913 910 IDENTITY BEAUTY pro všechny výrobky a služby spadající do třídy 3;
- uložil majiteli starší španělské ochranné známky náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2020 – Iliad Italia v. Komise

(Věc T-692/20)

(2021/C 19/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iliad Italia SpA (Milán, Itálie) (zástupci: D. Fosselard a D. Waelbroeck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 1573 final ze dne 6. března 2020 nevznést námitky vůči oznámené transakci ve věci M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV, ve znění závazků, a prohlásit ji za slučitelnou s vnitřním trhem a s fungováním Dohody o EHP,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že závazky neposkytují žádné jasné vymezení či vyčíslení minimálního výkonu požadovaného ke splnění povinnosti poskytnout dostatečný volný prostor, což je ústřední pilíř efektivit závazků.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že závazky výslovně a jasně nepožadují, aby měl nový subjekt právo získat již od počátku provádění závazků hostingové služby pokrývající pásmo 700 MHz, což je zásadní pro efektivní provoz konkurenční mobilní sítě.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že závazky výslovně a jasně nebrání účastníkům ve volbě nevhodných stanic při plnění jejich povinnosti poskytnout přístup novým subjektům, a že závazky neposkytují žádnou ochranu proti účastníkům postupujícím při výběru zpřístupňovaných stanic zaujatě.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že závazky upravují nedostatečný a nejasný postup pro zajištění přístupu k příslušným stanicím s tím výsledkem, že nové subjekty nebudou schopny efektivně využívat stanice nabídnuté na základě závazků.

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2020 – Hansol Paper v. Komise

(Věc T-693/20)

(2021/C 19/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hansol Paper Co. Ltd (Soul, Jižní Korea) (zástupci: B. Servais a V. Crochet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2020/1524 ze dne 19. října 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitého typu těžkého termografického papíru pocházejícího z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla;
- uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům podporujícím Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uvádí jeden žalobní důvod, přičemž tvrdí, že metoda Komise pro určení rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou žalobkyně porušuje čl. 3 odst. 1, 2, 3 a odst. 6, jakož i čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. října 2020 – Grange Backup Power v. Komise

(Věc T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. října 2020 – ZZ v. ECB**(Věc T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 18.3.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2020 – CH a CN v. Parlament**(Věc T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2020 – CH a CN v. Parlament**(Věc T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

